

திருவாறை

சிவமயம்

கோத்துக்திரட்டு

கூட்டுவழிபாடு

வெளியிடவார்:
அங்குலசலவுமி வெளியிட்டகம், சந்திர (விவங்கு)

உடனில் கவ்விக் கோட்டம்
கைவத்திருமுறைவி.மா.1999

பரிசு

பெயர்: (3). பிரியங்கா

குறிசீலன்: 03

நிறுவனம்: யா/திருமத்தூண் எஸ்டேஷன்

பாட்டி: பொறுப்பிலிருந்து 100மும்

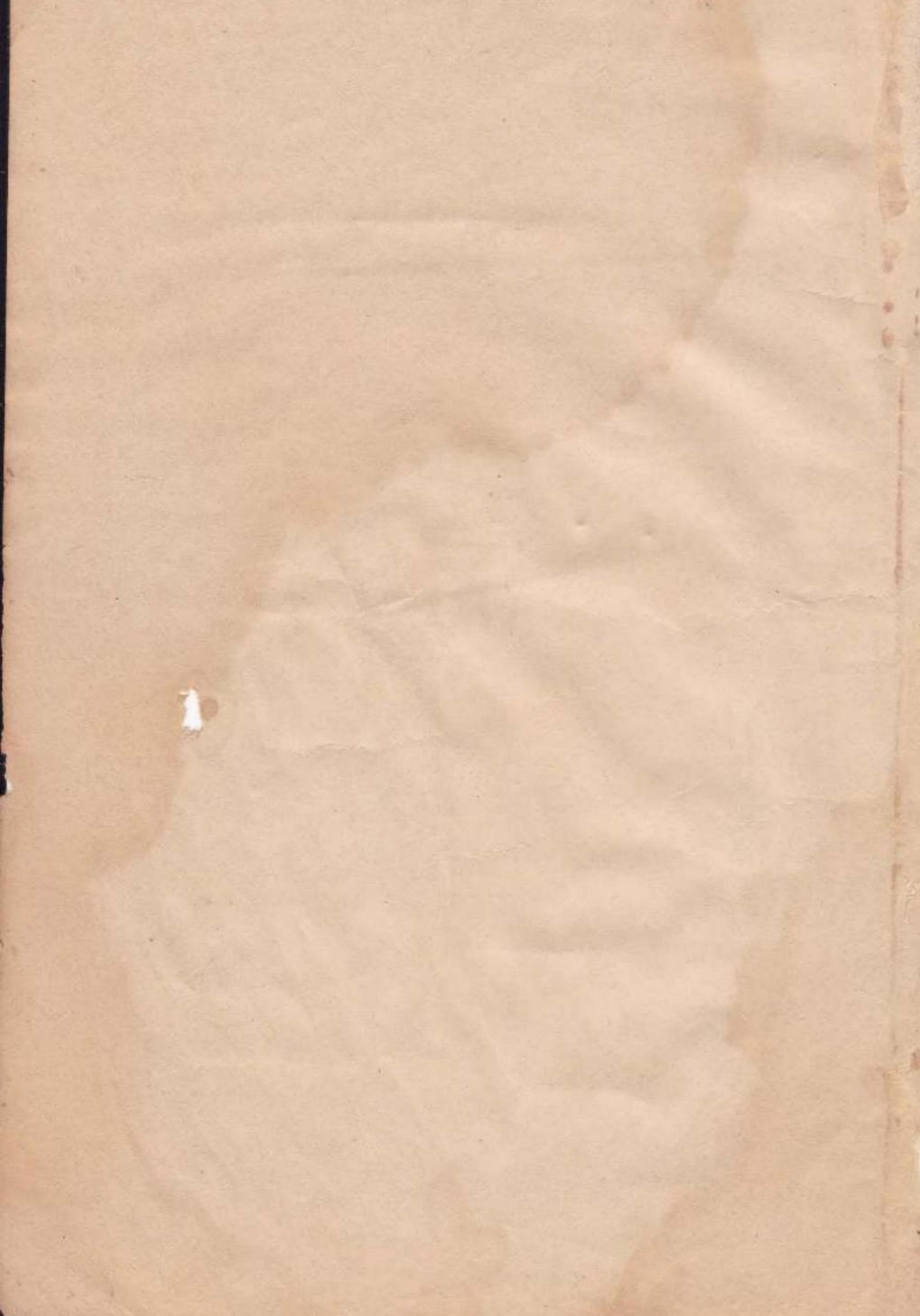
கிளை: 1ஆம், 2ஆம், 3ஆம், 4ஆம், 5ஆம் கிடம்

1999 ஒப்பம்: ஆ.நாம்பராகந்தன்.

குறிப்பாரா நாமிகள்
கைவத்திருமுறைவி.மா.1999
கோட்டம் கால்வாய்வு வல்லம்
கோட்டம், கவ்விக் கோட்டம், அ. ஆ.

2

ஸ
சிவமயம்

தோத்திரத்திரட்டு

கட்டு வழிபாடு

சிவா பிறின்டேர்ஸ்
கைதடி.

முன்னுரை

இன்று ஈழத்தில் வாழும் தமிழ் மக்கள் பல இன்னால் கருக்கிடையில் மாண்டு மடிகின்றனர். அவர்களுடைய மனத் துயரத்தைத் துடைப்பதற்கும் அவர்களுக்கு ஆத்மீக சாந்தியை அளிப்பதற்கும் இறைபக்தியே இணையற்ற ஒளடதமாகும். இதனை இலகுவாக தோத்திரத்திரட்டு அவர்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இளைஞரும் முதியோரும் ஆண்களும் பெண்களும் தன வந்தரும் ஏழைகளும் மன அமதியை இசை என்னும் இன்பசாகரத்தில் நீந்தி இறைபக்தியைச் சுவைத்து இனிய தமிழில் எழுதப் பெற்ற தேவார திருவாசகங்கள் தோத் திரப் பாடல்களைக் காலையிலும் மாலையிலும் கூட்டு வழிபாடு செய்வதன் மூலம் பெற்றுமிடும்.

எணைய மதத்தவர்களாகிய கிறிஸ்தவர்களுடைய இல்லங்களில் விவிலியநூலும் மூஸ்லீம்களுடைய இல்லங்களில் புனித குரானும் இருப்பதபோல எம்மவர் இல்லங்களை தேவார திருவாசகங்கள் அலங்கரிக்குமானால் எமக்கு சாந்தி பிறக்கும். சஞ்சலம் தீங்கும். இறைவனின் அருட்பிரவாகத்தில் ஆத்மீக ஈடேற்றத்தை அடைவோம்,

சௌவமி வளர தமிழ் வளரும். தமிழ் வளர எமது கலைகளும் வளரும். அன்பும் அறமும் பண்பும் பணிவும் துண்பத்திலும் இன்பத்தைத் துயக்கும் துணிவும் எம்ம வரிடையே பரவும். எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் வெள்ளிக் கிழமை தோறும் ஆல்லது மாதத்தில் ஒருமுறையாவது கூட்டுவழிபாடு விழாக்களை ஒழுங்கு செய்ய அதிபர்களையும் ஆசிரியர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

எதிர்கால பிரஜைகளாகிய மாணவர்களின் உள்ளங்களில் இசையின்மூலம் ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்கு வித்திடமுடியும். கேவாரம் திருப்புகழ் திருவாசகம் தோத் திரப்பாடஸ்கள் போன்றவற்றின் தேனினுமினிய நீரைப் பாய்ச்சி அவ்வித துக்களைச் செழித்து வளர்ச்சிசெய்வோம். அளப்பரிய ஆளுமையும் ஆற்றலும் அறிவும் படைத்த மாணவர் சமுதாயத்தை ஆத்மிகத்தின் அடிப்படையில் ஆக்கப்பணிகளில் பண்புடன் ஈடுபடச் செய்வோம்.

“பூசனை செய்து புகழ்ந்து மனங்கூர் ந்து
நேசத்தால் ஈசனைத் தேடு”

— ஓளவை

கைத்தி.
5-8-93.

ஆறுமுகம் கந்தையா J. P.
“அஷ்டலக்ஷ்மி” அதிபர்

ஆலயதுரிசன விதி. (சுருக்கம்)

சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரும் தினம் தோறும் திருக்கோவிலுக்குச் சென்று விதிப்படி பயபக்தியுடன் சுவாமி தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நாளும் சுவாமிதரிசனஞ் செய்ய இயலாதவர், சோமவாரம், மங்கலவாரம், சுக்கிரவாரம், பிரதோஷம், பெளர்ணிமை, அமாவாசை, திருவாதிரைகார்த்திகை, மாசப்பிறப்பு, குரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், சிவராத்திரி, நவராத்திரி, விநாயகசதுர்ந்தி, விநாயக ஷஷ்டி, ஸ்கந்தசதுர்ந்தி, முதலிய புண்ணிய காலங்களிலேனும் தவறாது செய்தல் வேண்டும்.

சுவாமிதரிசனங் செய்ய விரும்புவோர், திருக்கோவிலுக்குச் சமீபத்திலேயுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்து, நித்திய கர்மானுஷ்டானம் முடித்துக் கொண்டு பரிசுத்தமாகக் கோவிலுக்குப் போதல் வேண்டும்.

போகும்போது ஒரு பாத்திரத்திலே தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, கற்பூரம் பத்திரபுஷ்பம் முதலியனவைத்து அரைக்குக் கீழ்ப்படாத மேலே உயர்த்தப்பட்டகையில் ஏந்திக்கொண்டு போதல் வேண்டும்.

ஆலயத்திற்குச் சமீபித்ததும், ஸ்தூலலிங்கமாகிய திருக்கோபுரத்தை வணங்கி, இரண்டுகைக்களையும் சிரகிலே குவிந்துக் கடவுளை மனதிலே தியாணித்துக் கொண்டே உள்ளே பிரவேசித்து, பத்திரலிங்கமாகிய பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரமிபண்ணல்வேண்டும்.

ஆண்பிள்ளைகள் அஷ்டாங்க நமஸ்காரமும் பெண் கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமுஞ் செய்தல்வேண்டும். திரயாங்க கமஸ்காரம் இவிவிருவருக்கும் பொது.

அஷ்டாங்க நமஸ்காரமாவது:— தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயஸ்களிரண்டு என்னும் எட்டு அங்கங்களும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல்.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது:— தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல்.

திரயாங்க நமஸ்காரமாவது:— சிரசிலே இரண்டுகை களையுங் குவித்தல்.

நமஸ்காரம் மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும், பன்னிரண்டுதரமாயினும் பண்ணல்வேண்டும். ஒருதரம் இருதரம் பண்ணல் கூடாது.

நமஸ்காரம் பண்ணும்போது கிழக்கேயாயினும் வடக்கேயாயினும் சிரசைவைத்து நமஸ்காரஞ் செய்தல் வேண்டும்.

நமஸ்காரஞ் செய்து முடிந்தவுடனே எழுந்து பிரதக்கினம் பண்ணல் வேண்டும்.

சிவபெருமானை மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினுத். பதினைநி துதரமாயினும், இருபத்தொருதரமாயினும் பிரதக்கினம் பண்ணல்வேண்டும்.

விநாயகரை ஒருதரமும், சூரியனை இரண்டுதரமும் பார்வதிதேவியாரையும் விஷ்ணுவையும் நான்குதரமும் பிரதக்கினம் பண்ணல்வேண்டும்.

பிரதக்ஷினம் பண்ணும் ஆவாணத்திலே ஸ்தூபிநிழலேனும் துவஜஸ்தமிப் நிழலேனும் இருப்பின் அந்திழலில் மூன்று கூறுநீக்கி எங்சிய இரண்டு கூற்றினுள்ளே செல்லல்வேண்டும். சுவாமி, உற்சவங் கொண்டருளுங்காலத்திலே உடன் செல்லுமிபொழுது அந்திழலிருப்பினும் நீக்காது செல்லாம்.

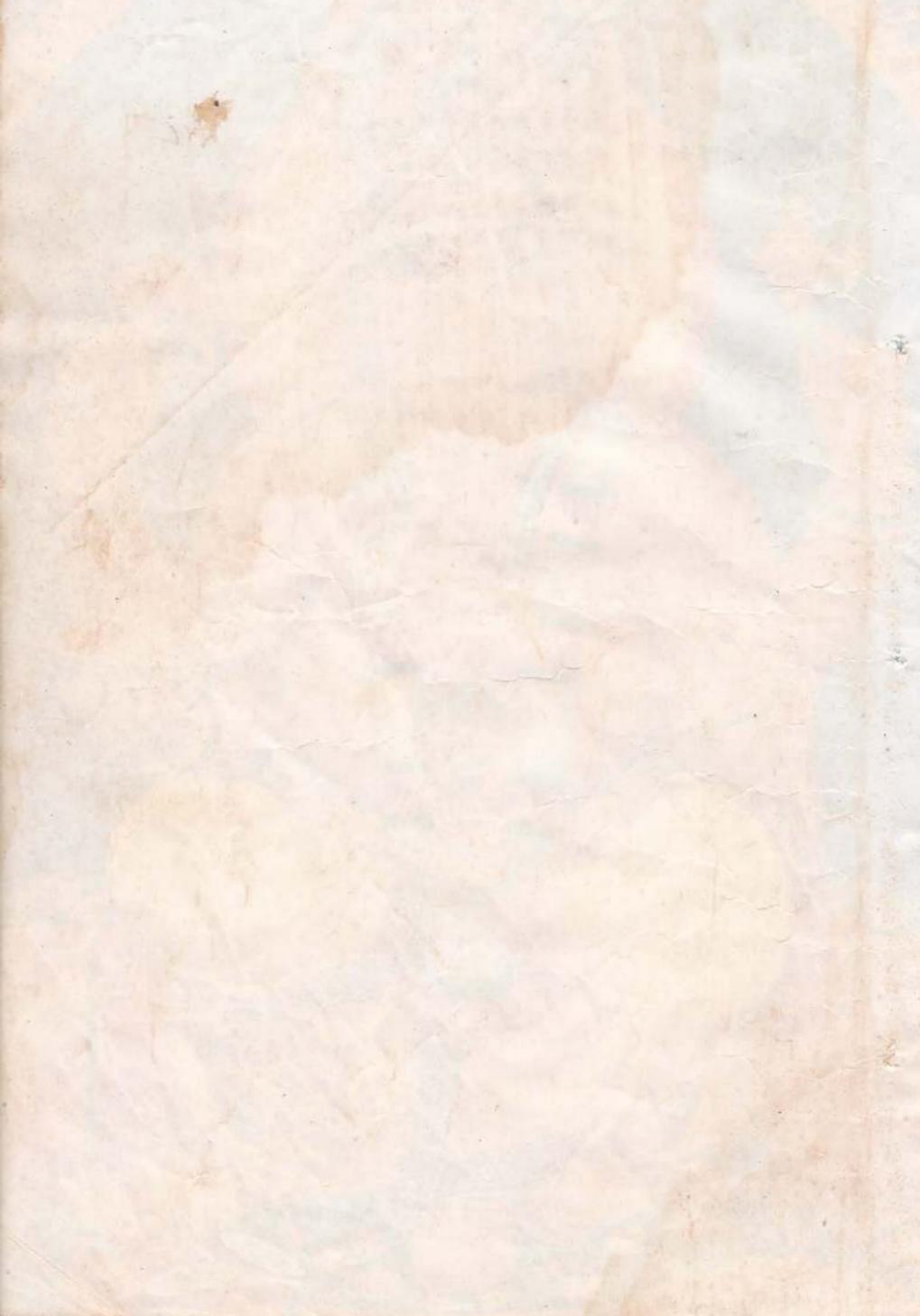
அபிஷேக காலத்தில் உட்பிரகாரத்திலே பிரதக்ஷினம் நமஸ்காரம் முதலியவை பண்ணலாகாது.

பிரதக்ஷினம் முடிந்தவுடன் சந்திதானத்தில் மீண்டும் நமஸ்காரஞ்செய்து உள்ளேபோய்க் கடவுளைத் தரிசித்து சுத்தமான சித்தத்துடனே பக்திரஸம் மிகுந்த தோத் திரங்களை இயன்றமட்டும் இராகத்துடனே பாடித்துத் தீர்த்தல் வேண்டும்.

பின் அர்ச்சகரைக்கொண்டு பத்திரபுஷ்பங்களினால் சுவாமிக்கு அர்ச்சனை செய்வித்து, தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் முதலியவற்றை நிவேதிப்பித்து, கந்தூராராத்திரிகம் பணிமாறப் பண்ணுவித்து, அவருக்குத்தம்மால் இயன்ற தக்ஷினைகொடுத்து அவரிடமிருந்து விடுதி பிரசாதங்கள் பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்.

பின் சுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண்டு, புறங்காட்டாது பலிபீடத்துக்கு இப்பால் வந்து நமஸ்காரஞ்செய்து வடக்குமுகமாக இருந்து சுவாமியை மனதிலே தியானஞ்செய்துகொண்டு தன்னால் இயன்ற உரு அவருடைய மந்திரம் ஜெபித்துப் பின் எழுந்து வீட்டுக்குப் போதல் வேண்டும்.

வ.
சிவமயம்

தோத்தீரத் தீரட்டு.

க. தேவாரம்.

க. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளருளிச் செய்த
தேவாரப் பதிகங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிகுடிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென்னுள்ளங் கவர்களிலான்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாட்பணிந் தேர்த்தவருள் செய்த
பிடுடைய பீரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

வேதமோதிவெண்ணால் பூண்டு வெள்ளளயெருதேறிப்
பூதஞ்சுழப் பொலியவருவார் புவியினுரி தோலார்
நாதாவெனவு நக்காவெனவு நம்பாவெனநில்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழங்கராரே.

பூவார்மலர்கொண்டியார் தொழுவார்புகழ்வார்
வானோர்கள்
மூவார்புரங்களெரித்தவன்று மூவர்க்கருள் செய்தார்
தூகாமழைநின்றதிரவெருவித் தொறுவின்னிரயோடு
மாமாம்பிவணவந் டனையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

கற்றாங்கெரியோம்பிக் கலியயவாராமே
செற்றார்வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலமேய
முற்றாவெண்டிங்கண் முதலைவன்பாதமே
பற்றாறின்றாரைப் பற்றாபாவமே.

வீட்லாலவாயிலாய் விழுமியார்கணின்கந்தல்
பாட்லாலவாயிலாய் பரவநிறைபண்பனே
காட்லாலவாயிலாய் கபாவிநீங்கடிம்மதில்
கூட்லாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே.

வரழ்கவந்தனர் வாணவரானினைம்
வீழ்கதன்புனி வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரணாமமே
குழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே.

காதலாகிக் கசிந்துகண்ணீர்மலிகி
யோதுவார்த்தமை நடினெறிக்குய்ப்பதும்
வேதநான்கினு மெய்ப்பொருளாவது
நாதனாமநமச்சிவாயவே,

வானுலாவும் மதிவந்துலாவும் மதிள்மாளிகை
தேனுலாவும் மலர்ச்சோலைமல்குந் திகழ்சிக்கலுள்
வேனலவேளவிழித்திட்ட வெண்ணெய்ப் பெருமானஷி
ரூணமாகநினைவார் வினையாயின நையுமே.

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றைமதமத் தங்கதிர்மதிய
முள்ளார்த சடைமுடியெம் பெருமானாருறையுமிடந்
தள்ளாயசம்பாதி சடாயெண்பார்தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கும்வேஞ்சேரே.

விருதுகுன்றமாமேருவினாணரவாவன வெளியம்பாப
பொருதமுவெயிக்செற்றவன் சுற்றிநின்றுறைபதியெனநாளுங்
கருதுகினி றஹர்கனை கடற்கடிகமழ் பொழிலணி மாதோட்டங்
கருதிநின்றுகேதீச்சுரங்கைதொழுக்கடுவினையடையாவே.

மண்புகார் வாண்புகுவர் மஸமிளையார் பசியாலுஷி
கண்புகார் பிணியறியார் கற்றாருங் கேட்டாரும்
விண்புகா ரெணவேண்டா வெண்மாட நெடுவீதித்
தண்புகாச் சாய்க்காட்டெடந் தலைவன்றாள் சார்ந்தாரே.

கண்காட்டு நுதலானுங் கண்கொட்டுஞ் கையானும்
பெண்காட்டு முருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
பண்காட்டு மிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டி முறைவானும் விடைகாட்டுஞ் கொடியானே.

வாழ்ந்தநாளும் மினிவாழும் நாளும்மிகவ யறிதிரேல்
வீழ்ந்தநாளென் பெருமானை யேததாவிதி யில்லிகான்
போழ்ந்ததிங்கட்ட புரிசனையினான்றன் புகலூரையே
குழ்ந்தவுள்ளம் முனையீர்க ஞங்கடுயர் திருமே.

பிடியத னுருவுணம் கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதுடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண் பதிவர வருவினன் மிகுகொணை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

மந்திர மாவது நீ று வானவர் மேலது நீ று
கந்தர மாவது நீ று துதிக்கப் படுவது நீ று
தந்திர மாவது நீ று சமயத்தி லுள்ளது நீ று
செந்துவர் வாடுமை பங்கண் றிருவாலவாயான்றிருநீறே.

வடந்திகழ்மென்முலையாளைப்பாகமதாக மதித்துத்
தடந்திரைசேர்புனல்மாதைத் தாழ்சனையைத்தசதுர
ரிடந்திகழ் முப்புரிநூலர்துன்பமோடின்பமதெல்லாங்
கடந்தவர் காதவில்வாழுஷி கற்குடிமாமலையாரே.

நன்றுடையானைத்தீய திலானைநரைவெள்ளே
இறான்றுடையானையுமை யொருபாகமுடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக் கூறவென்னுள்ளங்குளிரும்மே.

பாடலநான் மறையன் படிப்டாகோலத்தன்றிங்கள்
குடலன்முவிலைட்குலம்வலனேந்திக்
கூடலர்மூவெயிலு மெரியுண்ணக்கூரெரிகொண்டெல் வி
யாடலணாதிரைய னாருரமர்ந்தானே.

வீடுபிறப்பெளிதாமதனை வினவுதிரேலவெய்ய
காடிடமாக நின்று கணலேந்திக்கைவீசி
பாடுமவர்சனையானவன் மேயவாருரைச் சென்று
பாடுதல் கைதொழுதல் பணிதலை கரும்பே.

மங்கையர்க் கரசிவளர்கோளே பரவைவரிவள்ளுக்கைமடமானி
பங்கயச்செலவி பாண்டிமாதேனி பணிசெய்து

நாடொறும்பரவப்
பொங்கழுதுருவன் பூதநாயகனால் வேதமும்

பொருள்கருமருளி
யங்கயற்கண்ணி தண்ணொடுமகர்ந்த வாலவாயாவதுமிதுவே.

சண்ணவெண்ணீ நணிமார்பிற்றோல்புணைந்
திதண்ணகரும்பல்கணமேத்தஞ்சாடுவார்
வின்ஸவர்ப்பொழிக் கெள்ளை மேவிய
பெண்ணமர்மேனியெற்பிஞ்சுகனாரே.

நல்லூர்ப்பெருமணம் வேண்டாகழுமலம்
பல்லூர்ப்பெருமணம் பாட்டுமெய்யாய்த்தில
சொல்லூர்ப்பெருமணஞ்சு சூடலரேதொண்டார்
நல்லூர்ப்பெருமணமேயநம்பானே.

ஆண்புறுசிந்தையராகியடியவர்
நல்புறநல்லூர்ப்பெருமணமேவிநின்
நிட்புறுமெந்தையினையடியேத்துவார்
துஷ்புறுவாரல்லர் தொண்டுசெய்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

2. திருநாவுக்கரச சுவாமிகளாகுளிச் செய்த
தேவாரப் பதிகங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றாயினவா நவிலகிக்கிளீர்
கொடுமைபலசெய்தன நான் நியே
ஒன்றாயடிக்கேயிரவும்பகலும்
பிரியாதுவணங்குவணப்பொழுதுந்
தோற்றாதென்வயிற்றினகம்படியே
குடரோடுதடக்கிமுடக்கியிட
வாற்றேனடியேன் திகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறையம்மானே.

மாதர்பினை ரக்கண்ணியானே மலைமான் மகளொடும்பாடுப்
போதொடு நீர்சமந்தேத்திப் புகுவாரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ்சுவடுபடா மலையாறடைகின்றபோது
ஈதண்மூப்பிடியோடுங்களிறுவருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டே ன்.

சொற்றுணவேதியன் சோதிவானவனி
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொறுந்தக் கைதொழுக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடவிற்பாய்ச்சினு
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே.

மாசிலீண்ணயும் மாஸைமதியழும்
வீசுதென றலும் வீங்கிளாவேனி று
முசுவண்டை றப் பொய்கையும் போன்றதே
யீசுணந்தையின்னயடி நீழுலே

பதிதனாய்ப்பாடமாட்டேன் பரமனேபரமயோகி
யெத்தினாற்பத்தி செய்கேளன்னை நீயிகழுவேன்டாம்
முத்தனே முதல்வாதிக்கையம் பலத்தாடுகின்ற
வத்தாவுன்னாட்டி காண்பானடியணேன் வந்தவா தே.

பண்ணினேர் மொழியானுமைபங்கரோ
மண்ணினார் வலஞ் செய்மறைக்காட்ரோ
கண்ணினாலுமைக்காணக்கதவினைத்
தின்னமாகத்திறந்தருள் செய்மினே.

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கும் மேலுமிப் பூமிசை
யென்னம் பாலிக்கும் மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

ஆலை வெங்செயு மருவினை யெங்செயுந்
தொல்லை வலிவினைத் தொண்டன்றா னெங்செயுந்
தில்லை மாநகர்க் சிற்றம் பலவனார்கி
கெல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே.

நாடி நாரண நானிமுக னெங்றிவர்
தேடி யுந்திரிந் துங்காண வலிலரோ
மாட மாளிகை குழ்நில்லை யம்பலத்
தாடி பாதமென் னெஞ்சு ஸிருக்கவே.

மதுர வசய்மொழி மங்கையோர் பங்கினங்கு
சதுரங் சிற்றம் பலவன் றிருமலை
யதிர வார்த்தெடுத் தான்முடி பத்திற
மிதிகொள் சேவடி சென்றமைந் துய்மினே.

பணைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிளாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமா மம்பலக் குத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனே.

தீர்த்த னைச்சிவனைச்சிவ லோகனை
மூர்த்தி யைமுத லாய வொருவனை
பார்த்த னுக்கருள் செய்தசிற் றம்பலக்
குத்தனைக்கொடி யேண்மறந் துய்வனை.

நன்று நாடொறு நம்வினை போயறும்
என்று மின்பந் தழைக்க விருக்கலாஞ்
சென்று நீர்திரு வேட்களத் துளினுறை
துன்று பொற்சடை யானைத் தொழுமினே.

கருப்பு வெஞ்சிலைக் காமதைக் காய்ந்தவன்
பொருப்பு வெஞ்சிலை யாற்புறஞ் செற்றவன்
விருப்பன் மேவிய வேட்களங் கைதொழு
திருப்ப ஓகி வெனக்கிட ரிசிலையே.

விண்ணு ஓர்தொழு தேத்தும்வி ளக்கினை
மண்ணு ஓர்வினை தீர்க்குமருந்தினைப்
பண்ணு ஓர்பயி லுந்திருக் கோவிலி
அண்ண லாரடி யேதொழு துய்ம்மினே.

கைப்போது மலர் தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழுகின்ற முதல்வனை
அப்போது பலர்தூவி யைப்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போது மினியானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

மனமெனுந் தோணி பற்றி மதியெனுங் கோணையுன்றிச்
சினமெனுஞ் சாக்கையேற்றிச் செறிகட லோடும்போது
மதனெனும் பாறை தாக்கி மறியும்போ தறியவொன்னா
துணையுனுமுணர்வைநல்கா யொற்றியூருடையகோவே.

யுவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கல மரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங் வங் கோட்டமில்லது
நாவினுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே.

அங்கத்தை மன்னுக்காக்கி யார்வத்தை யுனக்கேதந்து
பங்கத்தைப் போகமாற்றிப் பாவித்தேன் பரமா நின்னைச்
சங்கொத்த மேனிச்செல்வா சாதனா ளாயேனுன்னை
எங்குற்றா யென்றபோதா விற்குற்றீர என்கண்டாயே.

காயமே கோயிலாகச் சுடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்க்கமயாக மனமனி யிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீ ரக்மைவாட்டிப்
பூசனையீ சனார்க்குப் போக்கறவிக் காட்டினோமே.

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நான்றி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநானின் ரேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

விறகிற் நீயினன் பாலிறபடு நெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோண்ட இனர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக்க டையமுன் னிற்குமே.

செங்க ணானும் பிரமனுந் தம்முளே
எங்குந் தேடிததி ரிந்தவர் காண்கிலார்
இங்குற் றேணேன் றிவிங்கத்தே தோன்றினான்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே.

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதி ணாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயக ணாதிரை நாயகன்
புத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே,

நாறு கோடி பிரமர்க் னெங்கினார்
ஆறு கோடிநார் ராயன் ரங்கனே
ஏறு கங்கை மணவெண்ணி விந்திரர்
ஈறி லாதவ ஸீசனோ ருவனே.

நங்கையைப் பாகப் வைத்தார் ஞால த்தைநவிலவைத்தார்
அங்கையிலனலும் வைத்தாரானையீனுரிவைவைத்தார்
தங்கையில்வாளும்வைத்தார் தாமரைமலரும்வைத்தார்
கங்கையைச்சடையுள்ளவைத்தார் கழிப்பாலைச்சேர்ப்பா

னாரே.

அங்கையுள்ளும் வைத்தார்றுவகைச் சமயம்வைத்தார்
தங்கையில் வீணாவைத்தார் தமிமடிப்ரவைவத்தார்
திங்களைக்கங்கையோடு திகழ்த்துச்சூட்டுவின் வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம்வைத்தார் மாமறைக்காட்டாரே.

விண்ணனீனார் விண்ணினியிக்கார் வேதங்களானிகுமங்கம்
பண்ணினார் பண்ணின்மிக்கபாடலார் பாவந்தீர்க்குங்
களினீனார் கண்ணின்மிக்கநுதலினார் காமற்காய்ந்த
வெண்ணினா ரெண்ணின்மிக்காரினை மருதிடங்கொண்டாரே
கங்கையைச் சூட்டுயின்வைக்கார் கிர்பொறியரவும்வைத்தார்
திங்களைத் திசம்வைக்கார் சிசைகிசைகொழுவும்வைத்தார்
மங்கையாப் பாகரிவைத்தார் மாங்கமறிமழுவும்வைத்தார்
அங்கையுள்ளும் வைத்தாரை யனை யாறனாரே.

பொடிதலைப்பூச்சுவகீசார்பொங்குவெண்ணூ லுமிவைத்தார்
கடியதோர் நாகப்பைக்கார் காலண்சிகாலிகிவைத்தார்
வடிவடைமங்கைதன்னை கார்பிலோர் பாகம்வைத்தார்
அடியினை தொழுவுரிவைத்தாரை யனை யாறனாரே.

முற்றுணையாயினானை மூவர்க்கு முதலிவன்றன்னைச்
சோற்றுணையாயினானைச் சோதியை யாதரித்து
உற்றுணர்ந்துக்கி யூறியுள் கசிவடையவர்க்கு
நற்றுணையாவர்போலு நனிபள்ளி யடிகளாரே.

எண்பதும்பத்துமாறு மென்னுளேயிருந்து மனினிக்
கண்பழக்கொன்று மின்றிக்கலகிக் நானலக்கழிந்தேள்
செணபகந்திகழும் புன்னைசெழுந்திரட்டரவும் வேநிகை
நண்டுசெய் சோலைகுழந்தை நனிபள்ளியடிகளாரே.

பண்ணினார் பாடலாகிப் பழத்தினிலிரதமாகிக்
கண்ணினார் பார்வையாகிக் காத்தொடுகற்பமாகி
எண்ணினா ரெண்ணமாகியே மூலகணன்த்துமாகி
நன்னினார் வினைக்கார்ப்பார் நனிபள்ளியடிகளாரே.

மனைவிதாய் தந்தையக்கள் மற்றுள்ளதற்கு கெள்ளும் விணையுளே விழுந்தயுந்தி வேதனைக்கிடமாகாதே கணையுமாகடல் சூழ்நாகைமன்னு காரோணத்தானை நினையுமாவல் ஸ்ராவிலும்யலா நெஞ்சினீரே.

நாயினுங்ககைப்பட்டேனை நன்னெறி காட்டியாண்டாய் ஆயிரமரவ மார்த்தவழுதனே யழுதமொத்து நீயுமென்னெஞ்சினுள்ளே நிலாவினாய் நிலாவிநிறக நோயவைசாருமாகி ஜோக்கியே நீயருள்சொயாயே.

புழுவாய்ப்பிரக்கினும் புண்ணியாவுன்னடி யெனிமணத்தே வழுவாதிருக்க வரந்தரவேண்டு யிவ்வையகத்தே தொழுவார்க்கிரங்கி யிருந்தகுள் செய்பாதிரிப்புவிழுர்க் கெழுநீர்ப்புனற் கங்கைசெஞ்சகைமேல் வைத்ததி வன்னவே

நங்கடம்பணைப் பெற்றவள் பங்கினன்
நெஞ்கடம்பைத் திருக்கரக கோயிலாணி
றஞ்கடல் ணடியேணையுந்தாங்குத
லெஞ்கடல் பணிசெய்துகிடப்பதே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

அரியானையந்தனர் தஞ்சிந்தையானை
 யருமறையின கத்தானையணுவேயார்க்குந்
 தெரியாததச்துவனைத் தேனைப்பாலைத்
 திகழூளிகயக் தேவர்க்டங்கோனைமற்றைக்
 கரியானை நான்முகனைக் களைலக்காற்றைக்
 கணக்டலைக் குலவரையைக்கலந்துறின்ற
 பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புவியூரானைப்
 பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே.

கற்றாலைக்கங்கவார் சடையானிறன்னைக்
 காலிரிகுழ்வலஞ்சழியுடி கருதினானை
 அற்றார்க்குமலர்ந்தார்க்குமருளி செய்வானை
 யாருகும் பகுவானையறிந்தோமன்றே
 மற்றாருந்தன்னொப்பாரில்லா தானை
 வானவர்களெப்பொழுதும் வணக்கியேத்தப்
 பெற்றானைப்பெரும் பற்றப்புவியூரானைப்
 பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே.

எத்தாயரேதிதநிலை யெச்சற்றத்தா
 ரெம்மாடுகழ்மாடா மேவர்நல்லார்
 செத்தாவிவந்து தவுவாரொருவரிக்கைலைச்
 சிறுவிறகாற்றீழுட்டிச் செல்லாநிற்பர்
 சித்தாயவேடத்தாய் நீடுபொன்னித்
 திருவானைக்காவுடைய செல்வாவென்ற
 எத்தாவுடி பொற்பாதமடையப்பெற்றா
 வலிலகண்டங்கொண்டடியேனென் செய்கேவே.

வேற்றகினின்னாகிநின்றாய் போற்றி
 மீளாமேயாளன்னைக் கொண்டாய்போற்றி
 யுற்றாகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி
 யோவாதசத்தக் தொலியேபோற்றி
 யாற்றாய்க்கேயமர்ந்தாய் போற்றி
 காற்றாகியெங்குங் கலந்தாய்போற்றி
 கயிலையலையானே போற்றிபோற்றி.

நேர்ந்தொருத்தி யொருபாகத்தடங்கக்கண்டு
 நிலைதளரவாயிரமா முகத்தினோடு
 பாய்ந்தொருத்திபடர்ச்சை மேற்பயிலக்கண்டு
 படவரவும்பனிமதியும் வைத்தசெல்வர்
 தாந்திரைந்தித்தம்மன்றதை யொருக்காற்றொண்ட
 தனித்தொருதன்றேன் நிமெய்தளராமுன்னம்
 புந்துருத்தியென் பீராகிந்
 பொல்லாப்புலாற்றுருக்கி போக்கலாமே.

அப்பனீயம்மை நீயையனுநீ
 யன்டிடைய காமனுமாமியுநீ
 ஒப்பிடையமாதரு மொண்பொருஞ்சீ
 பொருகுலமுஞ் சுற்றமுமோருஞ்சீ
 துய்ப்பனவுமுய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய்நீ
 துணையாயென்னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய்நீ
 இப்பொன்னீயிம்கணி நீயிம்முத்துநீ
 யிறைவனீயேறார்ந்த செல்வனீயே.

ஆட்டுவித்தாலா ரொருவராதாரே
 அடக்குவித்தாலா ரொருவரடங்காதாரே
 ஓட்டுவித்தாலா ரொருவரோடாதாரே
 யுருகுவித்தாலா ரொருவருருகாதாரே
 பாட்டுவித்தாலா ரொருவர்பாடாதாரே
 பணிவித்தாலாரொருவர் பணியாதாரே
 காட்டுவித்தாலாரொருவர் காணாதாரே
 காணப்ரார்கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே.

திருக்கோயிலில்லாத திருவிலூருந்

திருவெண்ணீறனியாத திருவிலூரும்
பருக்கோடிப்பத்திமையாற் பாடாலுரும்

பாங்கினோடு பலதளிகளில்லாலுரும்
விருப்போடுவண்சங்க மூதாலுரும்

விதானமும் வெண்கொடியுமில்லாலுரு
மருப்போடுமலர்பற்றித் திட்டுண்ணாலுரு
மவையெல்லா முரலிலவட்டவிகாடே.

திருநாமமஞ்செழுத்துஞ் செப்பாசாகில்

தீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசாரரகில்
திருக்காலுந் திருக்கோயில் சூழாராகில்

உண்பதன் முனிமலர்பறித்திட்டுண்ணாராகில்
அருநோய்கள்கெட வெண்ணீறனியாராகில்

அளியற்றார்பிறந்தவாறே தொவெண்ணில்
பெருநோய்கண்மிகநலியப்பெயர்த் துஞ்செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகியிருக்கின்றாரே.

சங்கநிதிபதும நிதியிரண்டுந்தந்து

தாணியொடுவானாளத் தருவரேனு
மங்குவாரவர் செலவமதிப்போமல்லோ

மாதேவர்க்கே காந்தரல்லராகில்.

அங்கமெலாங்கறைந்தழுக தொழுநோயராய்

ஆவரித்துத்தின் ஹுபுலையரேனும்
கங்கைவார்சடைக் கரந்தார்க்கண்பராகில்

அவர்கணமர்நாம் வணங்குங்கடவுளாரே.

நின்னாவார்பிறரன்றி நீயேயானாய்

நினைப்பார்கண்மலைத்துக் கோரவித்துமானாய்
மன்னானாய்மன்னவர்க் கோரமுதமானாய்

மஹநான் குமானாயாறங்கமானாய்

பொன்னானாய் மனியானாய்போகமானாய்

ழுமேற்புகழ் தக்கபொருளேயுன்னை

என்னாவாயென்னானா யென்னினல்லா

வேணுமேயேண் சொல்லியேத்துகேளே.

எலிலாவுலகமு மாணாய்நீயே
 எகம்பமேஸியிருந்தாய் நீயே
 நல்லாரை நன்மையறிவாய் நீயே
 ஞங்சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே
 பொல்லாவினெனகளறப்பாய் நீயே
 புகழ்ச்சேவதி யென்மேல்வத்தாய் நீயே
 செவிவாயசெவிவந்தருவாய் நீயே
 திருவையாறகலாத செம்பொற் சோதி.

திருவேயென் செவிவமேதனே வானோர்
 செழுஞ்சுடரேசெழுஞ் சுடர்நற்சோதிமிக்க
 உருவேயென்னுறவே யென்னுணேயூனின்
 உள்ளமேயுள்ளத்தினுள்ளே நின்ற
 கருவேயென்கற்பகமேகன் ணெகண்ணிற்
 கருமணியேமணியாடு பாவாய்காவாய்
 அருவாயவல்வினை நோயடையாவண்ணம்
 ஆவடுதன்டுறையுறையும மரரேரே.

வடிவேறு திரிகுவந்தோன்றுந் தோன்றும்
 வளர்சடைமேவிளமதியந் தோன்றுந்தோன்றுங்
 கடியேறுகமழ்கொன்றைக் கண்ணிதோன்றுங்
 காதில்வெண்குழழுதோடு கலந்துதோன்று
 மிடியேறுகளிற்றுரிவைப்போர்வை தோன்று
 மெழிறிகழுந்திருமுடியு மிலங்கிததோன்றும்
 பொடியேறு திருமேளி பொலிந்துதோன்றும்
 பெரமிறிகழும் பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே.

ஞலம்பொல்லேன்குணம்பொல்லேன்குறியும்பொல்லேன்
 குற்றமேபெரிதுடையேன் கோலமாய
 நலம்பொல்லேனான் பொல்லேன் ஞானியல்லேன்
 நல்லாரோடிசைந்திலேன்டுவே நின்ற
 விலங்கல்லேன் விலங்கலாதொழிந்தேன்ல்லேன்
 வெறுப்பனவுமிகப்பெரிதும் பேசவல்லேன்
 இலம்பொல்லேனிரப்பத்திலாலீய மாட்டேன்
 என்செய்வான்றோன்றினே ணைழுயேனே.

சங்கரனே நின்பாதம் போற்றபோற்ற
சதாசிவவே நின்பாதம் போற்றபோற்ற
பொங்கரவா நின்பாதம்போற்றபோற்ற
புண்ணியனே நன்பாதம்போற்றபோற்ற
அங்கமலத்தயணோடு மாலுங்காணா
அனலுருவா நின்பாதம்போற்றபோற்ற
செங்கமலத்திருப்பாதம் போற்றபோற்ற
திருமூலட்டாணனே போற்றபோற்ற
திருச்சிற்றம்பலம்.

2. சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகளானுளிச் செய்த
தேவாரப் பதிகங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாப்பிறைகுடி பெறு மாணை ரூளாளா
வெதிதான்மை வாதேநினைக்கிள நேன்மனத்துன்னை
வுவத்தாய்பெண்ணை தென்பால்வெண்ணைய்நல்லூராரு
ளத்தாவுனக்காளாயினியல்லேவென்னலாமே. [ட்டுறையு

பொன்னார்மெனியனே புலித்தோலையரக்கசைத்து
மின்னார்செஞ்சட்டமேன்மிளிர் கொன்றையனிற்தவனே
மன்னேமாணியே மழபாடியுண்மாணிக்கமே
அன்னேயுன்னையல்லாலினி யாரைநினைக்கேவே.

மற்றப்பற்றெனக்கின்றிநின் நிருப்பாதமேமஸம்பாளித்தேன்
பெற்றலும்பிறந்தேனிப் பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழுகேச்துஞ்சீர்க்கலையூரிற்பாண்டிக்கொடுமூடி
நற்றவாவுனைநாஸமரக்கினுஞ் சொல்லுநாநமச்சிவரயவே,

முத்தாமுத்திதரவல்லமகிழ்மென் முலையானுஸமபங்கா
சித்தாசித்தித்திரங்காட்டுஞ்சிவனே தேவர்சிங்கமே
பத்தாபத்தரபலர் போற்றம்பரமா பழையனுரமேய
ஆத்தாவாலங்காடா வுன்னடியார்க்கடியேணாவேனே.

மருவார் கொன்றை மதிகுடி மாணிக்கத்தின் மஜலபேல
வருவார் விடை மேல் மாதோடு மகிழ்ந்து பூதப்படைகுழுத்
திருமால்பிரமனிந் திரற்குந் தேவர்நாகர்தான் வர்க்கும்
பெருமான்கடலூர் மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

வாழ்வாவது மாயம்மி துமண்ணாவது தின்னம்
பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசிநோய் செய்தபறிதான்
தாழூதரங்கு செய்தமின்றடங் கண்ணான் மலரோ னும்
கீழ்மேலுறநின்றான் திருக்கேதாரமெனீ ஸீர.

நத்தார்படை ஞானன் பகவேறிநனை கவிழ்வாய்
மதிதமத யானையுரி போர்த்த மழுவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாளியின் கரைமேற்
செத்தாரெலும் பணிவான் றிருக்கேதீச்சுரத்தானே.

எங்கேனும்மிருந் துள் னடியேநுனை நினைந்தால்
அங்கேவந்தென்னொடு முடனாகி நின்றநளி
இங்கேயென் விணைபையறுத்திட்டெனையானும்
கங்காநாயகனே கழிப்பாலைமேயானே.

பண்ணிடைத் தமிழோப்பாய்பழக் தினிற்சுவவொப்பாய்
கண்ணிடைமணியோப்பாய் கடுவிருட்சமரோப்பாய்
மண்ணிடையடியார்கள் மனத்திடர் வாராமே
விண்ணிடைக் குருகாலுர் வெள்ளடை நீயன்றே.

தில்லவாழந்தனர் தமடியார்க்குமடியேன்
திருநீலகண்டத்துக் குயவனாக கடியேன்
இல்லவயேயென்னாதலியற்பகைக்குமடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறனடியார்க்குமடியேன்
வெல்லுமாயிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கடியேன்
விரிபொழிக்குழ்குண்றையார் விறங்மின்டற்கடியேன்
அலிலிமௌ முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கடியேன்
ஆசூரனாரூரிலம்மானுக்காவே.

குறைவிலா நிறைவே குணக்குங்கிறே
கூத்தனே குழைக்காதுடையானே
உறவிலேனுனையன்றி மற்றடியேன்
ஓருபிழைபொறுத்தா லிழிவுண்டோ
சிறைவண்டார்பொழில் குழ்திருவாரூர்க்
செம்பொனே திருவாவடுதுறையுள்
அறவனேயெனையஞ்ச வென்றநருளாய்
ஆரெனக்குற வமரர்களேறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ. திருவாசகம்.

மெந்தானரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரயசர்கழற்கென்கைதான்றலவைத்துக் கண்ணீர்ததும்பி வெதும்பியுள்ளம் பொய்தான்றவிர்த்துன்னைப்போற்றிசபசய போற்றியென்னுங்கைதானெகிழவிடேனுடையாயென்னைக் கண்டுகொள்ளோ.

கடையவனே கருணன்யினாற் கலந்தான்டுகொண்ட விஷையவனே விட்டிடுதிகண்டாய் விறங்கேவேங்கையில்தோ ஹுக்கயவனே மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே கடையவனே தளர்ந்தேனம்பிரானௌனைத்

(தாங்கிக்கொள்ளோ.

பூவேறுகோனும் ஏந்தரனும் பொற்பமைந்த நாவேறுசெல்வியுநாரானனுநான்மறைய மாவேறுகோதியும் வானவருந்தாமறியாச் சேவேறு சேவடிக்கேசென்று தாய்கோத்தும்பி.

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவும் பேசுவதும் திருவாயாள் மறைபோலுங்காணேம பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங்கொண்டென்னை ஈசனவனைவுயிர்க்குமியல்பாணான் சாழலோ:

முத்துநெறியறியாத மூர்க்கரோடு மூயல்வேணப் பத்திநெறியறிவித்துப்பழவினைகள் பாறும் வண்ணஞ் சித்தமலஹருவித்துச் சிவமாக்கியென்யாண்ட அந்தனைக்கருளியவாறார் பெறுவாரச்சோவே.

பாரோடுவின்னாய்ப்பரந்த வெம்பரனே பற்றுநாள்மற்றிலேன் காண்டாய் சிரோடுபொலிவாய் சிவபுரத்தரசே திருப்பெருந் துறையுறைசிவனே ஆரோடுநோகேணார்க் கெடுத்துநூர்க்கே னாண்டநீயருளிலையானால் வார்கடலுலகில்வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென்றாருள் பூரிவாயே.

சோதியேகடரே குழோளிலீக்கே
 சுரிகுழற்பணை முலைமாந்தை
 பாதியேபரனே பால்கொள்வென்னீற்றாய்
 பங்கயத்தயனு மாலறியா
 நீதியேசல்வத்திருப் பெருந்துறையின
 நிறைகலர்க் குருந்தமேவிசீர்
 ஆதியேஅடியேனாதரித் தழைத்தாக
 அதெந்துவேயென்றருளாயே.

அம்மையேயப்பா வொப்பிலாமனியே
 அளிபினிக் கிளைந்தவாரமுதே
 பெரய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 ஏழுத்தலைப் புலவேன்றஞ்சிஞகுச்
 செம்மையேபாயசிவபதமளித்த
 செக்கவே சிவபெருமானே
 இம்மையேயுன்னைச் சிக்கெனப்பிடித்தேன்
 எங்கெக்குமுந்தருஞ்வதினியே.

யானேதுக் பிறப்பஞ்சே விறப்பதனுந் கென்கடவேஷ
 வானேயும்பெறிலவேஷ்டே கண்ணாளிவாணிமதிச் துமி
 [ரேனி]
 நேஷேயு மலர்கிகாண்றைச் சிவனேயெம் பெருமானேம்
 மானேயுனி ஏருள்பெறுநா ஸென்றெங்கெறே வருந்துவனே.

பிணியெலாம் வரினு மஞ்சேன் பிறப்பினோ டிறங்கு யஞ்
 [சேனி]
 றனிநிலா வணியினாஸ்தந் நொழும்பரோ டழுந்தியம்மா
 றிணிநிலா பிளந்தங் காணாச் சேவடி பரவி வென்னீ
 றனிகிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா யஞ்சு மாறே.

கற்றாறரயான்வேண்டே ஞூர்வேண்டேன்பேர்வேண்டேன்
 உற்றாறர யான்வேண்டேன் கற்பணவு மினியகையுங்
 குற்றாறத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன் குரைகழற்கே
 கற்றாவின் மணம்போலத் தசிந்துருக வேண்டுவனே.

ஈ. திருவிசைப்பா.

ஒளிவளர்விளக்கே யுலப்பிலாவொன்றே
 உணர்வுகுழ்கடந்த தோருணர்வே
 தெளிவளர்ப்பனிக்கிண் றிரண் கணிக்குன்றே
 சிதத்ததுட்டித்திக்குந்தேனே
 ஆளிவளருள்ளத் தானைத்தக்கணியே
 அம்பலமாடாரங்காக
 வெளிவளர்தெய்வக் கூத்துகந்தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமாவிளம்பே.

ஏகநாயகனையிமையவர்க் கரசை
 என் னுயிர்க்கார முதினையெதிரிக்
 போகநாயகனைப் புயல்வண்ணற்கருளிப்
 பொன்னெடுஞ் சிவிகைபாலூர்ந்த
 மேகநாயகனை மிகுதிருவீழி
 மிழலைவிண்ணிழி செமுங்கோயிக்
 யோகநாயகனையன்றிமற்றொன்றும்
 உண்ணெனவுணர் கிலேஷியானே.

செற்றவர்விழுங்குங் கற்பகக்கனிணையக்
 கரையிலாக் கருளைமாகடலை
 மற்றவர்றியா மாணிக்கமலையை
 மதிப்பவர் மனமணிவிளக்கைச்
 செற்றவர்புரங்கள் செற்றவெஞ்சிவனைத்
 திருவீழியிளாலை வீற்றிருந்த
 கொற்றவன்றனைக் கண்டுகண்டுள்ளங்
 குளிரவென்கண் குளிர்ந்தனவே.

தனதன்றோழர் சுகிஙராகுல
 பாணியேதானுவே சிவனே
 களகநற்றுரை கற்பகக்கொமுந்தே
 கண்கள்மூன்றுடையதோர் கரும்பே
 யனகனேசுமர விநாயகசனக
 வம்பலத்தமர சேகரனே
 யுனகழனனமென னெஞ்சினுளினிதாதி
 தொண்டனேனுகருமா நுகரே.

மாலுலாங்கந்தந் தென்கையிற்சங்கம்
 வவ்வினான் மலைமகள்மதலை
 மேலுலாந்தேவர் குலமுழுதாருங்
 சூமரவேள் வள்ளிதன் மணாளன்
 சேலுலாங்கழனித் திருவிடைகழியிற
 நிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
 வேலுலாந்தடக்கை வேந்தனேன்
 சேர்ந்தனென்னுமென் மெல்லியவிவாளே.

இடர்கெடுத்தென்னையாண்டு கொங்கூன்னுளி
 இருட்பிழம்பற வெறிந்தெழுந்த
 சூர்மணிவிளக்கினுன் ஸொளிவிளங்குந்
 தூயநற் சோதியுட்சோதி
 அஷ்லிடைப்பாகாவம் பலக் கூத்தா
 அயனொடுகாலறி யாமைப்
 படரொளி பரப்பிப்பரந்துநின்றாயைதி
 தொண்டனேன் பணியுமாபணியே.

நீறணிபவள்க்குள் றமே நின்ற
 நெற்றிக்கண்ணுடையதோர் நெருப்பே
 வேறணிபுவன போகமேயோக
 வெள்ளமே மேருவில்லீரா
 ஆறணிசடையெம்மற்புதக் கூத்தா
 அம்பொன் செயம்பலத்தரசே
 ஏறணிகொடியெம் மீசனெயுன் னெத்
 தொண்டனே னிசையுமாறிசையே.

புவனநாயகனே யகவுயிர்க்கமுதே
பூரணாவாரணம் பொழியும்
பவளவராய்மணியே பணிசெய்வார்க்கிரங்கும்
பசுப்திபன்ன காபரணா
அவனிஞாயிறுபோன்றருள் புரிந்தடியே
எத்திலுமுகத்தலை முதூர்த்
தவளமாமணிப்பூங்கோயிலு மமர்ந்தாய்
தனியனேன்றனிமை நீங்குதற்கே.

திருப்பல்லாண்டு.

மன்னுக்கிளவெளர்க் நம்பத்தர்கள்
வஞ்சகர்கள் போயகலெப்
பொன்னின்செய்மண் டபத்துள்ளேபுகுந்து
புவனியெல்லாம் விளங்க
வளினநடைமடவாருமை கோனடியோ
முக்கருள் புரிந்து
பின்னெப்பிறவியறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப்பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சௌலீலாண்டசுருதிப் பொருள்சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டிற் சிகைதயுஞ்சிலதேவர்
சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்டகனகத் திரண்மேரு
விடங்கன் விடைப்பாகன்
பலிலாண்டென்னும் பதங்கடந்தானுக்கே
பலிலாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்குப்பாகன் வேண்டியமுதிடப்
பாற்டைலீந்த பிராண்
மாலுக்குச்சக்கரமன் றருள் செய்தவன்
மனினியதில்லை தன்னுள்
ஆவிக்குமந்தனர் வாழ்கின்றசிற்றம்
பலமேயிட மாகப்
பாலித்துநட்டம் பயிலவல்லா னுக்கே
பலிலாண்டு கூறுதுமே.

மின்னுமனத்தவர் போமின்கண்மெய்யடியார்கள்
விரைந்து வம்மின்
கொண்டுகொடுத்துங் குடிகுடியீசற்காட்
செய்மின் குழாம்புகுந்
தண்டங்கடந்த பொருளளவில்லதோ
ரானந்த வெளிளப்பொருள்
பண்டுமின்றுமென்று முள்ளபொருளளங்கே
பலிலாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்.

விநாயகர்.

மண்ணுலகத்தினிற பிறவிமசசற
என்னியபொருளெல்லா மெளிதின்முற்றுறக
கண்ணுதலுடையதோர் களிற்றுமாமுகப்
பண்ணவன்மலரடி பணிந்துபோற்றுவாம்.

திருவுங்கலியுஞ் சிருந்தழைக்கவுங்
கருணைபூக்கவுந் தீமையைக்காய்க்கவும்
பருவமாய்நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகுமாழத்துப்பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

நல்வசொற்பொருணாஞ்சாதித்தவும்
எல்லைகாணரும் பேரின்பமெய்தவும்
வெல்லும்யானை முகத்தினை மேவிவாழ்
வஷலபைக்குரியசனை வழுத்துவாம்.

உள்ளமெனுங் கூடத்திலாக்கமெனுந்
தறிநிறுவியுறுதியாகத்
தள்ளியவன் பென்னுந்தொடர்பூட்டி
யிடைப்படுத்தித் தறுகட்பாசக்
கள்ளினனப்பசு போதக்கவளமிடக்
களித்துண்டுகருணை யென்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்திவேழுத்தை
நினைந்துவரு வினைகார்ப்பாம்.

7

சிவ பெருமான்

பூமலர்மிசைவருபுணிதனாதியோர்
தசாமுணர்வரியதோர் தலைமையெய்தியே
மாமரைமுதற்கொரு வடிவமாகியோன்
காமருசெய்யபூங்கழல்கள் போற்றுவாம்.

நாரணனென் னுந்தேவநான் முகத்தவனுமுக்கட
பூரணனிறானுமாகிப் புலிபடைத்தளித்துமாற்றி
ஆரணமுடிவுந்தேராவநாதியாயுயிர்கட் கெல்லாங்
காரணனாயமேலான்கழலினைக் கருத்துள்ளவப்பாம்,

பங்கயன்முகுந்தணாம்பரமென் றுன்னியே
தங்களிருவருஞ் சமர்செய்துறிருமி
அங்கவர்வெருவர வங்கியாயெழு
புங்கவன்மலரடி போற்றிசெய்குவாம்.

ஏகனேபோற்றிபார்க்குமிசனே போற்றியம்மை
பாகனேபோற்றிமேலாம் பரஞ்சுடருகுவேபோற்றி
மேகமார்கழனேபோற்றி விடைமிசைவருவாய்போற்றி
மோகமார்தக்கன்வேள்விமுடித் திடுமுதல்வாபோற்றி.

வேதநாயகனேபோற்றி விண்ணவர்தலைவாபோற்றி
மாதொருபாகாபோற்றி மறுசமயங்கண்மாளப்
பேதகஞ்செய்வாய்போற்றி பிஞ்ஞகாபோற்றியான்செய்
பாதகமனைத்துந்தீர்க்குடி பராபராபோற்றி போற்றி.

வாக்குமிகுஷ்டாநா ஸ்ரீகாந்தமாண
கேள்குறையருச் சிம்க இந்திலூ து பிர்க்க வாய்ந்
நூண்டாரு யாந்தீஸ் ஒ நாக நூற்றுவும் கேள்வியிழக்
கேள்கும் கூண் நாகவுடி யினாந்தீ
உத்தரவூ

உமாதேவியார்.

செறிதருமுயிர்தொறுந் திகழ்ந்துமன்னிய
மறுவறுமானிடமர பின்மேவியே
அறுவகைநெறிகளும் பிறவுமாக்கிய
இன்றவிதன்மலரடி யிரைஞ்சியேத்துவாம்.

மனிதருந்தேவருமாயா முனிவரும்வந்துசென்னி
குனிதருஞ்சேவடிக்கோமளமே கொள்றைவார்சடைமேற்
பனிதருந்திங்களும்பாம்பும் பகீரதியும்படைத்த
புனிதருந்தியுமென்புந்தி பெந்நாளும்பொருந்துகவே.

நின்றமிருந்துங்கிடந்து நடந்துநினைப்பதுண்ணை
என்றும்வணங்குவதுண்மலர்த்தா ளெழுதாமறையின்
ஒன்றுமரும்பொருவேயருளே யுமையேயிமையத்
தன்றும்பிறந்தவளேயழியா முத்தியானந்தமே.

பங்கயற்கண்ணரிய பரம்பரனுருவே
தனக்குரியிவடிவமாகி
இங்கயற்கணக்கனுவக மெண்ணிறந்த
சராசரங்களீங்றுந் தாழாக்
கொங்கையற்கண்மலர்க் கூந்தற்குமரிபாண்
டியன்மகள் போற்கோலங்கொண்ட
அங்கையற்கணம்மையிரு பாதப்போ
தெப்போதுமகத்துள் வைப்பாம்.

சபாபதி

உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவியநீர்மலி வேணியன்
அலகில்சோதியனம்பலத் தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்திவணங்குவாம்.

ஆதியாய்நவுமாகியளவிலா வளவுமாகிச்
சோதியாய்னர்வுமாகிக் தோன் றியபொருளுமாகிட
பேதியாவேகமாகிப் பெண்ணூரமாகானுமாகிப்
போதியாநிற்குந்தில்லைப் பொதுநடம்போற்றிபோற்றி.

கற்பணகடற்கசோதிகருணை யேயுருவமாகி
அற்பதக்கொலந்தியநுமறைச் சிரத்தின்மேலாஞ்
சிற்பரவியோமாங்குந் திருச்சிற்றம்பலத் துணிச்சுறு
போற்புடனாஞ்செய்கின்ற பூகழல்போற்றி போற்றி.

ஆரணங்களிமுடிந்த பதத்தானந்தவொளியுலகிற்
காஷணங்கற்பணகடற்கத கந்னைகிருவருவாகிப்
பேரணங்கினுடானாகிம் பெகும்பற்றப் புவியூர்சேர்
சிரணங்குமணிமாடத் திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி.

சிராநுமசதுரமறையுந் தில்லைவாழ்ந்தனநும்
பாராருமிடுவிமுனியும் பதஞ்சலியுந்தொழுதேத்தத
வாராருங் கடலிப்படைசூழ் வையமேலாமீடேற
ஏராருமணிமன்றுளெடுத்த திருவடிபோற்றி.

திவகாமியம்மையார்.

மனி றிஸ்மணிவிளக்கெணலாமருவு முகநகைபோற்றி
ஒன் றியமங்கலநாணிஜொளி போற்றியுலும்பர்
சென்றுதொழுவநுளிசுரக்கும் சிவகாமசுந்தரிதன்
நின்றதிருநிலைபோற்றி நிலவுதிருவடிபோற்றி.

பரந்தமுந்தசமண்முதலாம் பரசமயவிருணீங்கச்
சிரந்தமுவசைவுநெறித்திரு நீற்றிவொளிவிளங்க
வரந்ததகைப்புகலியர்கோன முதுசெயத்திருமுலைபால
கரந்தளித்தசிவகாமசுந்தரி பூங்கழல்போற்றி.

தக்ஷிணாமூர்த்தி

மும்மலம் வேறுபட்டொழிய மொய்த்துயிர்
அம்மலர் ததாணிமூலடங்கு முன்மையைக்
கைம்மலர்க்காட்சியிற் கதுவநஞ்சிய
செம்மலைப்பலதுளஞ் சிந்தியாதரோ.

கல்லாவின்புடையமர்ந்து நான்மறையா
றங்கமுதற்கற்ற கேள்வி
வல்லார்கணாவிவருக்கும் வாக்கிறந்க
பூரணமாய்மறைக்கப் பாலாய்
எல்லாமாயல்லதுமா யிருந்ததனை
யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச்
சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாம்
நினைந்துபவத் தொடக்கைவெல்வாம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

மூவிருமுகங்கள்போற்றி முகம்பொழிகருணைபோற்றி
ஏவகுந்துகிக்கநின்ற வீராறுதோன் போற்றி காஞ்சி
மாவடிவைகுஞ்செவ்வேண் மலரடிபோற்றியன்னான்
சேவலுமயிலும்போற்றி திருக்கைவேல்போற்றிபோற்றி.

அருவமுமருவமாகியனாதியாப் பலவாய்யொன்றாய்ப்
பிரமமாய்நின்றசோதிப் பிளம்பதோர்மேனியாகக்
கருணைகூர்முகங்களாறுங்கரங்கள் பன்னிரண்டுங்கொண்டே
ஒருதிருமுருகல் வந்தாங் குதித்தனனுலகமுய்ய.

மாயையின்வலிடே ராணாகிமான் முதலோரைவென்றே
ஆயிரத்தோரெட்டாண்டம் அரசுசெய்துக்நாற்றெட்டுக்
காயமதழிவின்றாகிக்காவுளர்க் கலக்கண்செய்த
தியகுர்முதலைச்செற்றகுமரன் நாள் சென்னிவைப்பாம்.

புன்னெறியதனிற்செலி லும் போக்கினைவிலக்கிமேலாம்
நன்னெறியொழுகச்செய்து நவையறுகாட்சிநஞ்சி
என்னையுமடியனாக்கியிருவினை நீக்கியாள்ட
பன்னிருதடந்தோன்வள்ளல் பரதபங்கயங்கன் போற்றி.

ஆற்குதடந்தோளிவாழ்க அறமுகம்வாழ்கவெற்பைக்
கூறுசெய்தனிவேலவாழ்க்குக்குடம்வாழ்க்கச்செவலவே
ளேறியமஞ்சுருவாழ்க யானைதனைனங்குவாழ்க
மாறிலாவளிவாழ்க வாழ்க்கசிரடியாரெல்லாம்.

பைரவக்கடவுள்.

பரமனைமதித்திடாப் பங்கயாசனன்
ஒருதலைக்கிளியே யொழிந்தவானவர்
குருதியுமகந்தையுங் கொண்டுதண்டமுன்
புரிதருவடுகணைப் போற்றிசெய்குவாம்,
வெஞ்சினப்பரியழன் மீதுபோர்த்திடு
மஞ்சனப்புகையென வாலமாமெனச்
செஞ்சார்ப்படிவமேற் செறிந்தமாமனிக்
கஞ்சகக்கடவுள் பொற்கழல்களேத்துவாம்.

திருநந்திதேவி

ஐயிருபுராண நூலமலற்கோதியுஞ்
செய்யபன்மறைகளுந் தெரிந்துமாயையான்
மெய்யறகுழ்ணுகவியா தனீட்டிய
கையடுநந்திதண்கழிகள் போற்றுவாம்.

அங்கணன்கயினலகாக்குமகம் படித்தொழின்மைபூண்டு
நங்குருமரபுக்கெல்லாமுதற் குருநாதனாகிப்
பங்கயத்துளவநாறும் வேததிரப்பகைபொறுத்த
செங்கைபம்பெருமானந்தி சிரடிக்கமலக்போற்றி.

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்.

பண்டைவலவினையினாற் பாயுடுத்துழல்
குண்டரைவன்றுமுன் கூடப்பைகியே
வெண்டிடுநீற்றெராழி விளங்கச்செய்திடு
தண்ட மிழ்விரகன் மெய்த்தாள்கள்போற்றுவாம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

பொய்யுசை நூல்சிலபுகலுந்தீயமனை
ஙையர்கள் பினிதீதுமுன் கடலகக்திடு
வெய்யகற்றோணியாய் மிதப்பமேற்படு
துய்யசொல்லாசர்தா டொழுதுபோற்றுவாம்.

சுந்தரமுர்த்திநாயனார்.

வறந்திடுபொய்கை முன்னிரம்பமற்றவன்
உறைந்திடுமுதலைவந்து திப்பவன்னகால்
இறந்திடுமகன் வளர்ந்தெத்தப் பாடலொன்
றளைத்திடுசுந்தரனடிகள் போற்றுவாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

கந்தமொடுயிர்படுங் கணபங்கம் மெனச்
சிந்ததொலிசாக்கியர் தியங்கழுகராய்
முந்தொருமுகையை மொழிவித்தெந்தபால்
வந்திடுமடிகணைவனக்கஞ் செய்கவாம்.

அறுபத்துழுவர்.

தக்துழுதெயின் மூன்றாந்தழுஸைழு
மதிதழுரன் முசிழ்திதந்திராய
சித்துழுர்த்திதண் நாளிணைசோழு
பத்துழுவர்பதமலர் போற்றுவாம்.

சண்டேஸ்வரர்.

பொன்னங்கடுகிகை முடிவேய்ந்த
புனிதற்கமைக்கும் பொருளன்றி
மின்னுங்கலனாணடகள் பிறவும்
வேறுதனக் கென்றமையாமே.

மகி னுந்தலைவன் பூசனையில்
ஈலகும்பயனை யடியார்கள்
துன்னும்படி பூசனைகொள்ளந்
தாயோனடித்தாமரை தொழுவாம்.

சரஸ்வதி.

தாவறுமுலகெலாந்தந்த நான்முகத்
தேவுதன்றுணைவியாச் செறிந்தபல் லுயிர்
பூவுதொறிருந்திடு நலங் கொள்வாணிதன்
நாவடிமுடிமிசப்புணைந்து போற்றுவாம்.

பழுதகன்றநால்வகைச் செய்யுமலரெடுத்துப்
பத்திபடப்பரப் பித்திக்கு
முழுதகன்றுமணிந்து சுவையொழுகியணி
பெறமுக்கண் மூர்த்திதானிற்
நொழுதகன்றவன் பெனுநார்தொடும்தலங்கல்
சூட்டவரிச் சுரும்புந்தேனுங்
கொழுதகன்றவென்டோட்டு முன்டகத்தா
ளடிமுடிமேற்கொண்டு வாழ்வாம்.

வெண்மலரும்வெண்பணியும் வெண்கலையும்
வெண்மணியுட் வேய்ந்துவாச
வெண்மலரின் வீற்றிருந்து பழங்கருணை
பூத்துவண்டு விளரிபாடகி
கண்மலருமாயிரத் தோடவிழ்த்துமுகக
நெகிழ்த்தகமலத் திள்வாழைன்
கண்மலநஞ்சதுர் முகத்தோனாவீச்வளர்
வாணிபதங்கருத்துள் வைப்பாம்.

சேக்கிழார் நாயனார்.

தூக்குரீத்திருத் தொண்டத்தொகைவிரி
வாக்கினாற்சொல்லவல்ல பிராணேங்கள்
பாக்கியப்பயனாய்ப் பதிகுன்னைறவாழ்
சேக்கிழானடி சென்னியிருத்துவாம்.

திருப்புகழ்.

சூறுமுகக்கடவுள் துதி. (திருவருணை.)

ஏறுமயி வேறிவிளை யாருமுக மொன்றே
 சுசருடன் ஞனமொழி பேசமுக மொன்றே
 கூறுகடி யார்கள் விளை தீர்க்குமுக மொன்றே
 குன்றுரூவ வேலிவாங்கி நின்றமுக மொன்றே
 மாறுபடு சூரை வதைத்தமுக மொன்றே
 வன்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீயருள்ள வேண்டும்
 ஆதியருணாசல மமர்ந்த பெருமாளே.

விநாயகர் துதி.

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
 தத்தன தனதன தனதான.

கைத்தல நிறைகளி அப்பமோ உவல்பொரி
 கப்பிய கரிமுக ணடிபேணிக்
 கற்றிடு மடியவர் புத்தியி ஒறைபவர்
 கற்க மெனவிளை கடிதேகும்
 மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரண்மகன்
 மற்பொரு திரள்புய மதயானை
 மத்தன வயிற்கை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவோனே
 அத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
 முற்புர மெரிசெய்த அச்சிவ ஞுறைரதம்
 அச்சது பொடிசெய்த அதிதோ
 அதிதுய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
 அப்புன மனிதலை இப்மாகி
 அக்குற மகஞடன் அச்சிறு முருக்கை
 அக்கண மணமருள் பெருமாளே

சுந்பிரமணியர் குடி.

தத்தத்தனை தத்தத்தனை
தத்தத்தனை தத்தத்தனை
தத்தத்தனை தத்தத்தனை தனை

முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை
 அத்திக்கிறை சத்திச்சரவனை
 முத்திக்கொரு வித்துக்குருபா
 முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித்திருவரு
 முப்பத்துமு வர்க்கத்தமரன்
 மதிபேணப்
 பத்துத்தலை தத்தக்கணன்தொடு
 மொற்றைக்கிரி மற்றைப்பொழுதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியி விரவாக
 பத்தறகிர தத்தைக்கடவிய
 பச்சைப்புயன் மெச்சித்தருபொருள்
 பட்சத்துடன் ரட்சித்தருளுவ தொருநானே
 தித்தித்திசை யொக்கப்பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப்பயிரவி
 திக்கொக்கா டிக்கமுர்கொடு கழுகாடுதி
 திக்குப்பரி வட்டகலைகொடு
 சித்ரப்பவு ரிக்குத்திகுதிகு
 திக்குத்திகு திக்குத்திரிகட
 கொத்துப்பறை கொட்டக்களமிசை
 குக்குக்குகு குக்குக்குக்கு
 குத்திப்புதை புக்குப்பீடியென
 முதுகைக
 கொட்டுந்தெழு நட்பற்றவுண்ணரை
 வெட்டிப்பலி யிட்டுக்குலகிரி
 குத்துப்பட வொற்றிப்பொரவல
 பெருமாளே

திருப்பரங்குள்றம்.

தனைதந்த ததிதத்தனத்த
தனைதந்த ததிதத்தனத்த
தனைதந்த ததிதத்தனந்த தனதான்.

கருவடைந்து பதிதுற்றிவிகள்
வயிறிருந்து முற்றிப்பயின்று
கடையில்வந்து தித்துக்குழந்தை

வடிவாகி

கழுவியங்கெ டுத்துச்சரந்த
முலையருந்தி விக்கிக்கிடந்து
கதறியங்கை கொட்டித்தவழ்ந்து

நடமாடி

அன்றவடங்கள் கட்டிச்சதங்கை
யிடுகுதம்பை பொற்சுட்டிதன்கை
அவையனிந்து முற்றிக்கிளர்ந்து

வயதேறி

அரியபெண்கள் நட்பைப்புணர்ந்து
பிணியுழன்று சுற்றித்திரிந்த
தயியனுன்க்ரு பைச்சித்தமென்று

பெறுவேணோ

இரவியிந்தரன் வெற்றிக்குரங்கி
ஏரசரென்று மொப்பற்றவுந்தி
யிறைவனெண்கி ஏக்கர்த்தனைன்றும்

நடுநீலன்

எரியதென்றும் ருத்ரற்சிறந்த
அனுமனென்றும் ஒப்பற்றவண்டர்
எவருமிந்த வர்க்கத்தில்வந்து

புனமேவ

அரியதன்ப டைக்கர்த்தரென்று
ஷகரர்தங்கி ளைக்கட்டைவென்ற
அரிமுகுந்தன் மெச்சற்றபண்பின்
அயனையும்பு டைத்துச் சினந்து
உலகமும்ப டைத்துப்பரிந்துள்
அருள்பரங்கி ரிக்குட்சிறந்த

பெருமாளே.

கிருச்செந்தாரி

தனவோ தனந்த தனதான

ளரியார் கருங்கண்	மடமாதர்
மகவாஸ தொந்த	மதுவாகி
இருபோது நெந்து	மெலியாதே
இருதாளி னன்பு	தகுவாயே
பரிபால ஏஞ்செய்	தகுள்வோயே
பராமேச ரன்ற	ஞருள்பாலா
அரிகேச வன்றன்	மஞ்சோயே
அபைவார யமர்ந்த	பெருமானே.

கிருவாளின்குடி (பழநி)

தனைதன தானைதந்த தனைதன தானைதந்த
தனைதன தானைதந்த தனதான.

கதுவினுடை வாவிவந்து வயதளவி வேவளர்ந்து	
கலைகள்பல வேகெரிந்து	மதனாலே
கரியகுழல் பாதர் தங்கள் அடிகவடு மார்புதைதந்து	
கவலைபெரி தாகிநொந்து	யிகவாடி
அரகரசி வாய்வென்று திளமு சீனை யாமன்றின்று	
அதைய நீதியொன்றும்	அறியாமல்
அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை வாசல்நின்று	
அனுதினமு நாணமின்றி	அழிவேனோ
உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளசுக்கர்	
உலகளவு மால்மகிழ்ந்த	மகுகோயே
உபயகுல தீபதுங்க விருதுகளி ராஜ்சிலிக	
உறைபுகளி யூரிலன்று	வருவோயே
பரவைமணன மீதிலன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற	
பரமனரு ளாவிவளர்ந்த	அமரோசா
பண்ணகரர் சேனைகொன்று அமரற்சிகற மீனவென்று	
பழனிமலை மீதிலதின்ற	பெருமானே.

தான தந்தன தானான தானன
தான தந்தன தானான தானன
தான தந்தன தானான தானன தனதான.
நாத விந்துக லாதி நமோநம
வேத மந்தரசோ ரூபா நமோநம
ஞான பண்டித சாமீ நமோநம வெகுகோடி
நாம சம்பகு மாரா நமோநம
போக அந்தரி பாலா நமோநம
நாக பந்தம யூரா நமோநம பரகுரர்
சேத தண்டவி நோதா நமோநம
கீத கிண்கினி பாதா நமோநம
தீர சம்பரம வீரா நமோநம கிரிராஜ
திப மங்கள ஜோதி நமோநம
துய அம்பல லீலா நமோநம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள்தாராய்
ஈத ஹும்பல கோலால பூஜையும்
ஒத ஹுங்குண ஆசார நீதியும்
ஈர முங்குரு சிர்பாத சேவையு மறவாத
ஏழ்த ஸம்புகழ் காவேரி யாலிவிளை
சோழ மண்டல மீதே மணோகர
ராஜ கெம்பிர நாடானு நாயக வயலூரா
ஆத ரம்பயி லாரூரர் தோழமை
சேர்தல கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
ஆடல வெட்பரிமீதேறி மாகயி வையிலேகி
ஆதி யந்தவு லாவாச பாடிய
சேரர் கொங்குவை காலூர் நனாடதில்
ஆவி ணன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமாளே.

திருவேரகம் (சுவாமிமலை)

தனதனை தான்தந்த தனதனை தான்தந்த
 தனதனை தான்தந்த தனதான்
 சரணகம் வாயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
 தவமுறை தீயானம்வைக்க அறியாத
 சடகசட மூடமட்டி பவவினையி லேசனித்த
 தமியன்மிடி யாமிமயக்கம் உறுவேனோ
 கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு
 கயிலைமலை நாதர்பெற்ற குமரோனே
 கடகடுய மீதிரதன் மனியனிபொன் மாலைசெச்சை
 கமமுமண் மார்க்கடப்பம் அனிவோனே
 தருணமிதை யாமிகுத்த கனமது நீள்சவுக்ய
 சகலசெலவ யோகமிக்க பெருவாழ்வு
 தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
 தவிபுரிய வேணுநெய்த்த வடிவேலா
 அருணதள பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுதிக்க
 அரியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
 அதிசயம நேகமுற்ற பழனிமலை மீதுதித்த
 அழகதிரு வேரகத்தின் முருகோனே.

கயிலைமலை

தனனதனத் தனதான் தனனதனத் தனதேரன
 புமியதனிற் ப்ரபுவான புகலியிலவித் தகர்போல
 அமிர்தகவித் தொடைபாட அடிமைதனக் கருள்வாயே
 சமரிலெதிர்த் தசர்மாளத் தனியயிலவிட் டருள்வோனே
 நமசிவயப் பொருளானே ரசதகிரிப் பெருமரளே.

திருத்தனிதை.

தலைத்த தத்தத்தத் தனதான.

நினைத்த தெட்டாணமிற் நவநாமகி

பிரியாமறி

நிலைத்த புத்திகணப்
கணத்த தத்தவழும் நழியாமறி

தஞ்சவாயே

கதித்த நித்தியசிக்
மனிததர் பதிதர்தமக் கெவியோனே

பெரியோனே

மதிசிக முத்தமிழிற்
செனித்த புத்திரிற் சிறியோனே

பெருமானே.

கிளக்கிராப்பள்ளி.

தலைவதனைத் தனதான.

பகலிரவினிறி

நடுமாறா

பதிகுருவெனத்

தெளிபோத

ரகசியழுகாதி

தறுடுதி

ரதநிலைத்தனைத்

தங்வாயே

இப்பரமதற

ஈஸ்ரயோனே

இயலினைமுதி

தமிழோனே

காசிரகிரிப்

பதிவேனே

சாவணபவப்

பெருமானே

வள்ளியுடி.

தைய தானை தலைகால கைய தானை தனதான.

அனிலிக் நெருமின் எதுதானு மலில தானிய வட்டமாபை

கல்லி னேரா வழிதோறுங் கையும் நானும் வையலாமோ

சொல்லி நேர்படு முதுரர் தொய்ய ஓர்க்கெட விடும்வேலா

வள்ளி மாரிகு ஏற்மாக வள்ளி யூருங்கை பெருமானே

கதிர்காமம்.

தானதன தானத் தனதரன
தானதன தானத் தனதான.

மாதர்வச மாயுற் றழவாரும்
மாதவமெ ணாமற்

திரிவாரும்

தகல் வோதிப் பணியாரும்
திநரக மீதிற்

றிகழ்வாரே

நாதவேரளி யேநற் குணசிலா
நாரியிரு வோரைப்

புணர்வேலா

சோதிசிவ ஞாஷ்குமரேசா
தோமிக்கதிர் காமப்

பெருமாளே.

திருவருணம்.

தான தத்த தான தனா தனாதன
தான தத்த தான தனா தனாதன
தான தத்த தான தனா தனாதன தனதான.

சிரசி றக்கு மேனி பசேலி பசேலன்

நூடு ரத்தி னோசை கலீர் கலீரென

சேர விட்ட தாள்களி செவேல் செகேலன் வருமானார்

சேக ரத்தின் வாலை சிலோர் சிலோர்களும்

நூறு கூடு கோடி மயால் மயால்கொடு

தேடி யொக்க வாடி யையோ வையோவென மடமாதர்

மார்ப டைத்த கோடு பலீர் பலீரென

ஏய லித்தே னாவி பகீர் பகீரென

மாம சக்கி லாசை யுளோ முளோமென நினெவோடி

வாடை பற்று வேளை அடா அடாவென

நீம யக்க மேது சொலாய் சொலாயென

வாரம் வைத்த பாத மிதோ விதோவென அருள்வாயே

பார தத்தை மேரு வெளி வெளிதிகழ்

கோடொடித்த நாளில் வரைஇ வரைஇபவர்

பாணிரக்க னேசர் குவா குவாகனர் இளையோனே

பாடன் முக்ய மாது தமீழ் தமிழிறை
மாமு நிக்கு காதிலுணார் லுணார்விடு
பாச மற்ற வேத குரு குருபர குமரேசன
போர்மி குத்த குரன் விடோம் விடோமென
நேரே திர்க்க வேலை பமர் பமரேன
போய றுத்தபோது குபீர் குபீரேன வெஞ்சோரி
புழி யுக்க வீச குகா குகா திகழ்
சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வானை
புணி யிச்சை யாறு புயா புயாறுள தொன்
பெருமாளே.

திருமொழி.

வாடினேன்வாடி வருந்தினேனிமனத்தால்
 பெருந்துயரிடும் பையிலபிறந்து
 கூடினேன்கூடி இளையவர்தமமோடு
 அவர்தரும்கல வியேகருதி
 ஒடினேனிஒடிஉவப்ப தோர்பொருளால்
 உணர்வெனும் பெரும்பதம்தெரிந்து
 நாடினேன்நாடிநானே கண்டுகொண்டேன்
 நாராயணாவென்னும் நாமம்.

ஞலந்தரும்; செல்லாம் தந்திடும்; அடியார்
 படுதுய ராயின எல்லாம்
 நிலந்தரம் செய்யும்; நீள்விசும் பருஞும்
 அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும்;
 வலந்தரும்; மற்றுந் தந்திடும்; பெற்ற
 தாயினும் ஆயின செய்யும்;
 நலந்தரம் சொல்லகான் கண்டு கொண்டேன்
 நாராயணா என்னும் நாமம்.

யானும் தானா யொவிந்தானே,
 யாதும் எவர்க்கும் முன்னோனே
 தானும் சிவனும் பிரமனும்
 ஆகிப் பணைத்த தனிமுதலை,
 தேனும் பாலும் கன்னலும்
 அமுது மாகித் தித்தித்தென்
 ஊனில் உயிரில் உணர்வினில்
 நின்ற வொன்றை யுணர்ந்தேனே.

பச்சைமா மலைபோகி மேனி
பவளவாய்க் கலலச் செங்கணீ
அக்சதா அமர ரேறே
ஆயர்தங் கொழுந்தே யென்னும்
இச்சுவை தவிர யான்போய்
இந்திர லோக மானும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்
அரங்கமா நகரு ஸரனே.

தாயேதந்தையென்றும் தாரமேகினைமக்களென்றும்
நோயேபட்டொழிந்தேன் உன்னைக்காண்பதோராசையினால்
வேயேம்பூம்பொழில்குழ்விரயார் திருவேங்கடவா
நாயேன்வந்துஅடைந்தேன் நங்கி ஆளென்னைக்கொண்டருளே

திருமந்திரம்.

நடவுநின் றார்க்கன்றி ஞானமுயிஸ்வை
நடவுநின் றார்க்கு நடகமுயிஸ்வை
நடவுநின் றார்நலை தேவருமாவர்
நடவுநின் றார்வழி நானுநின்றேனே.

ஏன்டுஞ்சிவழு மிரண்டெள்பரறிவிலார்
அன்பேசிவமாவதாரு மறிகிலார்
அன்பேசிவமாவதா ருமறிந்தபிள்
அன்பேசிவமாயமாந் திருப்பாரே.

ஐந்து காத்தனை யானை முகத்தனை
யிந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானகி கொழுந்தினைப்
புந்தியில் கவத்தடி போற்று கிண்றேனே.

சிவனோ டோக்குந் தெய்வந் தேடினுமில்லை
பவனோ டோப்பாரிங் கியாவரு மில்லை
புவனங் கடந்தஸ்ரு பொன்னொளி மின்னுந்
தவளாச் சமூழடித் தாமரை யானே.

யாவர்க்கு காமினை வற்கெரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயறு
யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடிப்
பாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கிண்ணுரை தானே.

அரகர வென்ன வரியதொகி றில்லை
யரகர வென்ன வறிகிலர் மாந்த
ராகர வென்ன வமரரு மாவ
ராகர வென்ன வறும்பிறப் பன்றே.

கங்காளி பூசுங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காயற் பூசி மகிழ்விரே யாமாகிற
நங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
இங்கார மான திருவடி சேர்விரே.

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிராண்டி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழுத் தாரே.

சிவசிவ வென்கிலர் திவிணை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தினினை மானுஞ்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசில வென்னச் சிவகதி தானே.

பதினோராந் திருமுறை.

திருவாக்குஞ்செப்பகருமங்கை கூட்டுஞ்சொற்
பெருவாக்கும்பீடும் பெருக்கு முருவாக்கு
மாதலால்வானோருமானை முகத்தானைச்
காதலாற் கூப்புவர்தங்கை.

விநாயகனே வெவ்விளையை வேரறுக்கவலொன்
விநாயகனே வேட்டகைதனி விப்பால் விநாயகனே
விண்ணி ற்குமண்ணிற்கு நாதனுமாந்தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணியின் கனித்து.

உள்ளன யொழியவொரு வரையுநம்புகிலேன்
பின்னன யொகுவரையான் பின் செல்லேன் பண்ணிருக்கச்
கோலப்பாவானோர் கொடியவினை தீர்த்தருஞும்
வேலப்பா செந்திவாழ்வே.

முருகனே செந்தி முதல்வனேமாரபோன்
மருகனேயீசன்மகனே — யொருகைமுகன்
நம்பியேநினுடைய தண்டைக்காலெப்பொழுது
நம்பியேகை தொழுவே னான்.

சிந்தனை செய்ய மனமழைத்
தேன் செப்ப நாவுமைத்தேன்
வந்தனை செய்யத் தலையமைத்
தேன்கை தொழுவமைத்தேன்
பந்தனை செய்வதற் கன்பமைத்
தேன்மெய் யரும்பவைத்தேன்
வெந்தவேன் னீறனி யீசற்
இவையான் விதித்தனவே.

பொய்யா நரகம் புகினுந்
துறக்கினும் போந்து புகினு
குய்யா வுட்டப்பினோ ஹீவ
நடப்ப பறப்பவெங்ற
கந்யா னினியினு நாளில
மாளினு நால்மறைசேர்
மையார் மிடந்த ஸடிமற
வாவரம் வேஷ்டுவே.

இராமலிங்க சுவாமி பாடல்.

துதிபெறு கணபதி யினையடி மலரும்
பதிதரு சரவன பவன்மல ரதியுள்
கதிதரு பரசிவ விவன்னி சமூரும்
மதியுற மனிஷை மருவது மிகவே.

கலிநிறை கணபதி சரணஞ் சரணம்
கஜமுக குணபதி சரணஞ் சரணம்
தலைவனி வினையடி சரணஞ் சரணம்
சரவன பவகுக சரணஞ் சரணம்
சிலைமலை யுடையவ சரணஞ் சரணம்
சிவசிவ சிவசிவ சரணஞ் சரணம்
உலைவறு மொருபரை சரணஞ் சரணம்
உமைசிலை யம்பிளக சரணஞ் சரணம்.

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தருசே
பட்டதெல்லாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப்பொழுதென
உடலுயிரா தியவெல்லாம் நீ பெடுத்துக கொண்டுள்
உடலுயிரா தியவெல்லா முவந்தெனக்கே யளிப்பாய்
வடலுறநிற் றம்பலத்தே வாழ்வாயென் கண்ணுண்ண
மனியேயென் குருமணியே மாணிக்க மனியே
நடனசிகா மனியேயென் எவமணியே ஞான
நங்கணியே பொஞ்சமணியே நடராஜ மணியே.

வாழையடி வாழையென வந்ததிருக் கூட்ட
மரபினில்யா ஜெருவன்றோ வகையறியே வீந்த
ஏழைபடும் பாடுனக்குத் திருவளச் சம்மதமோ
இதுதகுமோ இதுமுறையோ இதுதருமந் தானோ
மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வை எாலையா ஞுனக்க
மகனலனோ நீயெனக்கு வாய்த்ததந்தை யலையோ
கோழையுல குயிர்த்துயர மினிப்பொறுக்க மாட்டே
கொடுத்தருளின் ஞருளொளிய கொடுத்தருளிப்பொழுதே

படமாட்டேன் துயர்சிறிதும் படமாட்டே னினிநான்
பயறிபடவு மாட்டேனும் பதத்துணையே பிடித்தேளி
விடமாட்டேன் ஏமாந்து விடமாட்டேன் கண்மூர்மெய்ம்
மையிது நுழ்மாணை விளைப்பினனும் மடியேன்
கேடமாட்டேன் பிறர்மொழிகள் கேட்டிடவுமாட்டேன்
விளரோளியம் பலத்தாடல் வளரோளிநும் மல்லால்
நடமாட்டேன் என்னுள்த்தேனான் சாகமாட்டேன்
நல்ல திருவருளாலேநான் ரா னானேனே.

கோடையிலே யிளைப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகைகிடைத்த
குளிர்தருவே தருநிழலே நிழலிகனிந்த கணியே
ஒடையிலே யூறுகின்ற தீஞ்சுவைத்தண் ணீரே
யுகந்ததண்ணீ ரிடைமலர்ந்த சுகந்தமண மலரே
மேடையிலே வீசுகின்றமெல்லிய பூங்காற்றே.
மெங்காற்றிக் விளைசுகமே சுகத்திலுறும் பயனே
யாஸ்டயிலே யெனென்மன்த மணவாளா பொதுவி
லாடுகின்ற வரசேயென் வெங்கனிந் தருளே.

கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங்களிப் பருஞுங்களிப்பே
காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்குமதியே
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கு நலமே
வல்லார்க்கும் பொதுவி நடன மிடுகின்ற சிவமே
என்றையோன்புதலு மிசையு மணிந்தருளே.

ஒருமையுடனின துதிருமலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசவார்
உறவுகலவாமை வேண்டும்
பெருமை பெறுநினதுநிகழ் பேசவேண்டும் பொய்மை
பேசாதிருக்க வேண்டும்
பெருநெநி பிடித்தொழுகவேண்டும் மதமான பேய்
பிடியா திருக்கவேண்டும்

மருவுபெண்ணாகையை மறக்க வேண்டு முனை
 மரவாதிருக்க வேண்டும்
 மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
 வாழ்வினால் வாழவேண்டும்
 தருமயி சென்னையில்கந்த கோட்டத் துள்வளர்
 தலமோங்குகந்த வேளை
 தண்முகத்துய்யமனியுண் முகச்சைவமனி
 சண்முகத் தெய்வமனியே.

உருவாகி யுருவினுள் ஞருவ மாகி
 உருவத்தி ஒருவமாகி யுருவுள் ளொன்றாய்
 அருவாகி யருவினி லுள் ளருவ மாகி
 அருவத்தி ஒருவாகி யருவுள் ளொன்றாய்க்
 குருவாகிச் சத்துவசிற் குணத்த தாகிக்
 குணரகிதப் பொருளாகிக் குலவா நின்ற
 மருவாகி மலராகி வல்லி யாகி
 மகத்துவமா யனுத்துவமாய் வயங்குந் தேவே.

கற்பதுச் சேட்டபது மெல்லாநின் ஏற்புதக் கஞ்சமலர்ப்
 பொற்பதங்கானும் பொருட்டென வெண்ணுவர் புண்ணியரே
 சொற்பத மாயவைக் கப்புற மாய்நின்ற தூப்ச்சடரே
 மற்பதஞ் சேரொற்றி வாழ்வே வடிவுகட மாணிக்கமே
 பாடற் கினிய வாக்கும் பாலுஞ் சோறும் பரிந்தளிக்குங்
 கூடற் கினிய வடிசவர்தங் கூட்டமளிக்குங் குணமளிக்கும்
 ஆடற் கினிய நெஞ்சேநீயஞ்சே லென்மே லாணைகள்டாய்
 தேடற் கினிய சீரளிக்குஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே.

அருட்சோதி தெய்வமெனை யாண்டு கொண்ட தெய்வம்
 அப்பலத்தே யாடுகின்ற வானந்தத் தெய்வம்
 பொருட்சாரு மறைகளைம்போற்றுகின்ற தெய்வம்
 போதாந்தத் தெய்வமுயர் நாதாந்தந் தெய்வம்
 இருட்பாடு நீக்கியொளி யீந்தருஞந் தெய்வம்
 எண்ணியநா ஜெண்ணிவா றெனக்கருஞந் தெய்வம்
 தெருட்பாடலுவந் தெவையஞ் சிவமாக்குந் தெய்வம்
 சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம்.

மருந்தறியேன் மணியறியேன் மந்திர மொன்றறியேன்

மதியறியேன் விதிபறியேன் வாழ்க்கைகளிலை யறியேன்
திருந்தறியேன் திருவருளின் சொலறியே ஏறந்தான்

செய்தறியேன் மணமடங்குந் திறத்தினிலோ ரிடத்தே
இருந்தறியே ஏறிந்தோரை யேத்திடவு மறியேன்

எந்தைபிரான் மணிமங்ற மெய்தவறி வேனோ
இருந்ததிசை சொலவறியே ஜெங்குனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே ஜென்னசெய்வே ஜேதுமறிந் திலனே.

தனித்தனிமுக் கனிபிழிந்து வடிதொன்றாக் கூட்டிச்
சர்க்கரையுங் கற்கண்டின் பொடியுமிகக் கலந்தே

தனித்தநநந் தேன்பெய்து பசும்பாலுந் தெங்கின்
தனிப்பாலுஞ் சேர்த்தொருதீம் பருப்பிடியும் விரவி

இனித்தநறு நெய்யளைந்தே யிளங்குட்டி னிறக்கி
எடுத்தசவைக் கட்டியினு யினித்திடுந் தெள்ளமுதே
அநித்தமறத் திருப்பொதுவில் விளங்குநடத் தரசே
அடிமலர்கென் சொல்லணியா மலங்கலனிந் தருளே.

பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் படித்தாலும் படிக்கப்
பக்கநின்று கேட்டாலும் பரிந்துருணர்ந் தாலும்

ஸர்த்தாலும் பிடித்தாலுங் கட்டியணைத் தாலும்

இத்தனைக்குந் தித்திக்கும் இனித்தசவைக்கரும்பே
வேர்த்தாவி மயங்காது கனித்தநறுங் கனியே

மெய்ர்மையறி வானந்தம் விளக்குமரு எழுதே
தீர்த்தாவென் றன்பரெலாந் தொழுப்பொதுவில் நடிக்குந்
தெய்வநடத் தரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே.

கந்தவரங்காரம்.

நாளென் செயும்வினை தானேன்
 செயுமெனை நாடிவந்த
 கோளென் செயுங்கொடுந் கூற்றென்
 செயுங்கும் ரோசரிரு
 தானுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந்
 தண்மையுஞ் சண்முகமுந்
 தோனுந் கடம்பு மெனக்ஞமுன்
 யேவந்து தோன்றிடனே.

விழிக்குதி துணைதிரு மென்மலர்ப்
 பாதங்கன் மெய்ம்மை குனிறா
 மொழிக்குதி துணைமுருகாவெனு
 நாமங்கன் முன்புசெய்த
 பழிக்குதி துணையவன் பன்னிரு
 தோனும் பயந்ததனி
 வழிக்குதி துணைவடி வேலுஞ்செங்
 கோடன் பழுரமுமே.

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென்
 பதுபதம் பாவையர்கன்
 சேலென் பதாகதி திரிகின்ற
 நீசெந்திலோட்டிரிருக்கை
 வேவென் கிலைகொற்ற ரமயூர
 தெங்கிலைவெட் சித்தண்டை
 காலென் கிலைமன் மேயெங்கு
 னேமுத்தி காண்பதுவே.

தாயுமானசுவாமி பாடல்.

அங்கினி கெணாதபடி பெங்கும்ப்ரகாசமாய்
 ஆஸந்த பூர்த்தியாகி
 அருளொடு நிறைந்த தெதுதன்னருள் வெளிக்குவே
 அகிலாண்ட கோடியெல்லாம்
 தங்கும்படிக் கிச்சைவைத் துயிர்க்குயிராய்த்
 தழைத்ததெது மனவாக்கினில்
 தட்டாமல்நின்ற தெதுசமயகோடிக ளொலாந்
 தந்தெய்வமெந் தெய்வமென்
 ரெங்குந்தொடர்ந் தெதிர்வழக்கிடவு நின்றதெது
 எங்கனும் பெருவழக்காய்
 யாதினும் வல்லவொருசித்தாகியின் பமாய்
 என்றைக்கு முள்ளதெதுமேல்
 கங்குல்பகலறநின்ற வெவ்வெலயுள தெது அது
 கருத்திற் கிசைந்தததுவே
 கண்டவெலாமோனவுரு வெளியதாகவுங்
 கருதியஞ் சலிசெய்குவாம்.

 ஆழாழிகரையின் றிநிற்கவில்லையோ கொடிய
 ஆலமுமமுதாக விலையோ
 அக்கணல் மீதுவடவன்னிற் கவில்லையோ
 அந்தரத் தகிலகோடி
 தாழா மனிலை நிற்கவில்லை யோமேருவந்
 தனுவாகவளைய விலையோ
 சத்தமேகங்களும் வச்ரதரனாளையிற்
 சஞ்சரித் திடவில்லையோ
 வாழாது வாழவேயிராமனடியாற்சிலையு
 மடமங்கையாக விலையோ
 மனிமந்தரமாதியால் வேண்டுசித்திகளுலக
 மார்க்கத்தில் வைக்கவில்லையோ

பாழானவண்மளிகுவிய வொருதந்திரம்
பண்ணுவதுணக்கருமையோ
பார்க்குமி மெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிசூரணா னந்தமே.

என்னரியபிறவிதனின் மாணி ப்பிறவிதா
னியாதினுமரி தரிதுகாண
இப்பிறவிதப்பினாலோ பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவரு மோவறிகிலேன்
கள்ளகனிலத்துநானுள்ள பொழுதேயருட
ககஙவட்டத் தினின்று
காலுன்றிநின்று பொழியானந்தமுகிலோரு
கலந்துமதிய வசமுறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
பதியாயிருந்த தேகப்
பவுரிகுலையாமலே ஓரிகுண்டவியாயி
பண்ணவித ஏருளினாலே
வின்னிலவுமதியமுத மொழியாது பொழியவே
வேண்டுவேனு மகடமைநான்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரச நன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர் கணமே.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்.

அன்னவிசாரம் அதுவேவிசாரம் அதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரம் தொலையாவிசாரம் நற்றோகையரைப்
பள்ளவிசாரம் பலகால்விசாரம் இப்பாலிநஞ்சுக்
கெள்ளவிசாரம் வைத்தாயிறவா கச்சியேகம்பனே.

கண்ணுண்டுகாணக் கருத்துண்டுநோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டுபோடச் செவியுண்டுகேட்கப் பலிபச்சிலையால்
எண்ணுண்டுசாத்த எதிர்நிற்காசன் இருக்கையிலே
மண்ணுண்டுபோகுதை யோகெடு வீரிந்த மானிடமே.

கையொன்றுசெய்ய விழியொன்றுநாடக் கருத்தொன்றென்
பொய்யொன்றுவஞ்சக நாவொன்றுபேசப்புலால்கமழு (ணப்
மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்றுகேட்க விரும்புமியான்
செய்கின்றபூசையெவ் வாறுகொள் வாய்வினைதீர்த்தவனே,

கல்லாப்பிழையுங் கருகாப் பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையுநினையாப் பிழையு நின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுங் துதியாப்பிழையுங் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப்பிழையும் பொருத்தருள்வாய்க்கச் சியேகம்பனே.

சொல்லால்வருங்குற்றம் சிந்தனையால்வருந்தோடஞ்செய்த
பொல்லாத திலினைபார்வையிற் பாவங்கள் புண்ணியநால்
அல்லாதகேள்வியைக் கேட்டிருந் தீங்குகளாயவுமற்
நெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்க்கச் சியேகம்பனே.

காடோசெடியோகடற்புறமோ கணமேமிதுந்த
நாடோநகரோநகர் நடுவோ நலமேமிதுந்த
வீடோபுறந்தின்னையோ தமிழேனுடல் வீழுமிடம்
நீடோய்கழுக்குன்றி லீசாலயிர்த்துனை நின்பத்தே.

ஒடாமற்பாழுக் குழுபாமலோர முரைப்பவர்பாற்
கூடாமன்விலவர் கூட்டமவிடாமல் வெங்கோபதெஞ்சில்
நாடாமன்னிமவழு வாமலின்றைக்கு நாளெகிகென்று
தேடாமற்செல்வந் தருவாய் சிற்ம்பர தேசிகனே.

ஹட்டுவிப்பானு முறங்கவிப்பானு மின்கொனி ரொடொன்றை
முட்டுவிப்பானுமுயங்க விப்பானு முயன்றவினை
காட்டுவிப்பானுமிருவினை பாசக்கபிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானுமொருவனுண்டே திஸ்ஸையப்பலத்தே.

பிறவாதிருக்கவரம் பெறல்வேண்டும் பிழந்துவிட்டால்
இறவாதிருக்க மருந்துண்டுகானிது வெப்படியோ
அறமார்புகழ் தில்லையம்பல வாணரடிக்கமல
மறவாதிருமனமேயது காண்மருந் துனக்கே

எரியெனக் கென்னும்புழுவோவெனக் கெனுமிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக் கென்னும்பருந்தோவெனக் கெனுந் தான்புசிக்க
நாரியெனக் கென்னும்புண்ணாயெனக் கெனுமிந்நாறுடலைப்
பிரியமுடன் வளர்த்தேனிதனாலென்ன பேறேலைக்கே.

நல்லாரினைக் குநிச்புசைநேசமு ஞானமுமே
அல்லாது வேறுநிலையுள தோவகமும் பொருளும்
இல்லாஞ்சுந்தற முகமந்தரும்வாழ்வு மெழிலுடப்பும்
எல் லாகுவெளிமயக் கேயிறவாகச் சியேகப்பனே.

திருவெம்பாவை.

(மார்கழி திருவாதிரைக்கு முதலொன்பது நாளும் ஆன மார்த்தம் பரார்த்தம் என்னும் இரண்டிலும் இத்திருவெம்பாவையே ஒதல் வேண்டும். திருவாதிரையன்று முதலிலே திருவெம்பாவை ஒதிப் பின்பு வழக்கப்படி தேவார திருவாசக முதலியன் ஒதல் வேண்டும்.)

திருச்சிற்றம்பலம்,

ஆதியுமந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ்
சோதியையாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கன்
மாதேவளருதியோவன் செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன்வார்கழல்கள் வாந்ததியவா முத்தொலிபோய்
வீதிவாய்க்கேட்ட வுமேவிப் பிலிம் மி மெய்ம்மறந்து
போதாரமளியின் மேனின்றம் புரண்டிக்கு
நேதேனுமாகாளி கிடந்தாளை நேயென்னே
யீதேயெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

பாசம்பரஞ் சோதிக்கென் பாயிராப்பகனாம்
பேசும்போதெப்போதிப் போதாரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசியிவையுஞ் சிலவோலின்ளயாடி
யேகமிடமீதோவின் ணோர்களேத்துதற்குக்
சூகமலர்ப்பாதந்தந் தருளவந்தானுஞ்
தேசன் சிவலோ கண் றில்லைச் சிற்றம்பலத்து
வீசனார்க்கன் பார்யாமா ரேலோ ரெம்பாவாய்

முத்தன்னவன்னைக்கயாய் முஸ்வந்தெத்தி ரெழுந்தென்
ஞத்தனானந்தன முதலென்றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய்வந்துன் கடைதிரைவாய்
பத்துடையிர்கண் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புள்ளைதீர்த்தரட்கொண்டநற்பொல்லதோ
வெத்தோநின்னன் புடைமை யெலோமறியோமோ
சித்தமழகியார்பாடா ரோநஞ்சிவனை
யித்தனையும் வேண்டுமெயக்கே லோ ரெம்பாவாய்.

ஒன்னித்தில நக்கயாயின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வணன்கிளிமொழியா ரெள்வாரும் வந்தாரோ
என்னிக்கொடுள்ளவா சொல்லுகோமல்வனவுங்
கன்னை ததுயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
வின்னுக்கொருமருந்தை வேதவிழுப் பொருளாக
கண்ணுக்கினியானைப் பாடிக்கசிந்துள்ள
முன்னினக்கு நின்றுருக்யா மாட்டோந்யேவந்
தெண்ணிக்குறையிற்று யிலேலோரம்பாவாய்.

மஷலறியா நான்முகனுங்கா னாமலவயினனாம்
போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்களேபேசும்
பாலூறுதென்வாய் படிறீகடைதிறவாய்
ஞாலமேவின்னே பிறவேறிவரியான்
கோலமுநம்மையாட் கொண்டருளிக்ஷோதாட்டுஞ்
சிலமும்பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
றோலமிடனுமுனரா யுணராய்கா
ணோக்குழவிபரிசேலா ரெம்பாவாய்

மானேந்நென்னை நாளை வந்துங்களை
நானேயெழுப்புவனென்றலு நாணாமே
போனதிசைபகராயின்னப் புலர்ந்தின்றோ
வானேநிலனே பிறவேயறிவரியான்
றானேவந்தெங்மைத்தலைய வித்தாட் கொண்டருளும்
உான்வார்கழல்பாடி வந்தோர்க்குள் வாய்திறவா
யூணேயுருகாயுனக்கேழுறு மெமக்கு
மேணோர்க்குந்தங் கோனைப் பாடேலோரம்பாவாய்.

அங்கேயிலவெயுஞ் சிலவோபலவமர
ருள்ளனற்கரியா ஜொரு வனிருஞ்சோான்
சின்னங்கள்கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாவென்னாமுன்னந்திசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானையென்னரையனில்ன முதென்றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாயிசனந் துயிலுதியோ
வனினெஞ்சப்பேதையர் போங்வாளாகிடத்தியால்
என்னேதுயிலின் பரிசேலா ரெம்பாவாய்.

கோழிசிலம்பச்சிலம்புங் குருகெங்கு
 சேழிலியம்பவியம் பும்வெண் சங்கெங்கும்
 சேழில்பரஞ்சோது கேழில் பரங்கருணை
 சேழில்விழுப்பொருள்கள் பாடி ஜோங் கேட்டிலையோ
 வாழியீதென்னவறக்கமோ வாய்திறவா
 யாழிபாளன்புடைமை யாமாறுமிவ்வாறோ
 ஜூழிமுதல்வளாய்நின்ற வொருவனை
 யேழைபங்காளனை யேபாடேலோரெம்பாவாய்.

முன்னெப்பழம் பொருட்கு முன்னெப்பழம் பொருளே
 பின்னெப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப்பெற்றியனே
 யுன்னெப்பிரானாகப் பெற்றவுன் சிரடியோ
 முன்னடியார்தாள் பணிவோமாங்கவர்க்கேபாங்காவே
 மன்னவரேயெங்கணவரா வாரவருதந்து
 சொன்னபரிசே தொழும்பாய்ப்பனி செய்வே
 மின்னவகையேயெமக் கெங்கோனல்குதியே
 லென்னகுறையுமிலோ மேலோரெம்பாவாய்.

பாதாளமேழினுங் கீழ்சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார்புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே
 பேததயொருபாற்றிரு மேனியொன்றல்லவன்
 வேதமுதல்வின் ணோருமண்ணுந் துதித்தாலு
 மோதவுலவா வொருதோழுள் ரொண்டருளன்
 கோதிலகுவத்தரன்றன் கோயிற்பினாப்பிள்ளைகா
 னேதவனுரேதவன் பேராறுற்றாராயலா
 ரேதவனைப்பாடும் பரிசேலோரெம்பாவாய்.

மொய்யார்தடம் பொய்கைபுக்குழுகேரன்னக்
 கையாற்குடைந்து குடைத்துன் கழுவிபாடி
 அயயாவழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காணாரழல்போற்
 செய்யாவெண்ணீறாடி செல்வாசிறுமருங்குன்
 கமயார்தடங்கள் மடந்தமணவாளா
 கலயாநீயாட் கொண்டருஞும் விளையாட்டி
 னுப்பார்களுங்கும்வகை யெல்லா முங்நதொழிந்தோ
 மெய்யாமற்காப்பாயெமை யேலோரெம்பாவாய்.

ஆர்த்தபிறவிததுயர் கெடநாமார்த்தாடுந்
தீர்த்தநற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்தேதீயாடுங்
கூத்தனில்வரானுங் குவலயமுமெல்லோமுங்
காத்தும்படைத்துங்கரந் தும்விளையாடி
வார்த்தையும் பேசிவளைசிலம்பவார்களைக
ளார்ப்பரவஞ்செய்யவனிகுழுங்மேல்வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும்பொய்கை குடைந்துடையான்பொற்பாத
மேததியிருஞ்சனை நீராடேலோரெம்பாவாய்.

பைங்குவளைக்கார் மலரசற்செங்கமலப்பைம்போதா
லங்கங்குருகின்ததாற் பின்னுமரவத்தாற்
றங்கண்மலங்கழுவுவரார் வந்துசார்தவினா
லெங்கன்பிராட்டியு மெங்கோனும்போன்றிசைந்த
பொங்குமடுவிற்புகப் பாய்ந்துபாய்ந்துநஞ்
சஞ்கஞ்சிலம்பச்சிலம்பு கலந்தார்ப்பக
கொங்கைகள்பொங்கக் குடையும்புன்பொங்கப்
பங்கயப்பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்.

காதார்குமையாடப் பைம்பூண்கலனாடக்
கோதைகுழவாடவண்டின் குழாமாடச்
சீதப்புனலாடிச் சிற்றம்பலம்பாடி
வேதப்பொருஸ்பாடியப் பொருளாமாபாடிச்
சோதிதிறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி
யாதிதிறம்பாடியந்த மாகாபாடிப்
பேதித்துநம்மைவளர்த் தெடுத்தபெய்வளைதன்
பாதத்திறம்பாடியா டேலோரெம்பாவாய்.

ஓரொருகாலெம்பெருஙானென் நெனிறேநம் பெருமான்
சிரோருகால்வாயோவான் சித்தங்களிகூர
நீரொருகாலோவா நெடுந்தாரைக்கணபனிப்பப்
பாரோருகால்வந்தனையான் விண்ணோரைத்தான்பணியான்
பேரரையற்கின்வனே பித்தொருவராயாறு
நாரோருவரிவ்வண்ணமாட கெள்ளும்வித்தகர்தான்
வாருருவப்பூண்முலையீர் வாயாரநாம்பாடி
யேருருவப்பூம்புன்பொய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய்.

முன்னிச்கடலைச்சூந் கிடையுந்துடையா
ளௌன் கூத் திகழ்ந்தெத் தூம் ஸமாராண்டையாளிட்டிடையின்
வின் வீப்பொலிந்தெகம் பிராட்டிதிருவடிமேற்
பொலைஞ்சிலம்பிற் சிலர் பித்திருப்புறுவ
மெஜ்ஜைச்சிலை கலவிநந் தம்மையாருடையாள்
தன்னி ரி ரிரிவிளா வெங்கோமான்பர்க்கு
முன்வியவனமக் குழுன் சாக்கமின்னாஞ்சோ
யெங்கைப்பொழியாய்மழு யேலோரெம்பாவாய்;

செங்கணவன்பாற்றிசை முகன்பாற்றேவர்கள்பா
லெங்குமிலாததோரின் பந்திபாவதாகி
கொங்குண்கருங்கழுவிநந் தர்மைக்கோதாட்டி
யிங்குநம்மில்லங்கடோறு மெழுந்தருளிச்
செங்கமலப்பொற்பாதந் தந்தகருணஞ்சேவகண
யெங்கணரைசயடியேங் கட்காரமுத
நங்கள்பெருமானைப் பாடிநலந்திகழப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய்.

அண்ணாமலையாஸ்டிக் கமலஞ்சென்றிறைஞ்சம்
வின் னோர் முடியின் மனிததொகைவீறற்றாறபோற
கண்ணாரிரவிக்திரவந்து கார்கரப்பத
தண்ணாரொளிமழுங்கித் தாரகைகடாமகலப்
பெண்ணாகியாணாகியவாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
வின்ணாகி மண்ணாகியித் தனையுபவேறாகிக்
கண்ணாரமுதழுமாய் நின்றான்கழுப்பாடிப்
பெண்ணையிப்பூம் புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்

உந்தையிற்றின்னையுனக் கேயைடுக்கலமென்
றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக் குமெம்மச்சத்தா
லெங்கள்பெருமானுனக் கொன்றுநரப்போங்க
ளெங்கொங்கைநின்ன் பரல்லார்தோளிசேரறக
வெங்கையுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ்செய்யறக
கங்குல்பகலெங்கண் மற்றோன்றுங்காணறக
விங்கிப்பரிசெயைமக்கெங் கோணல்குதியே
லெங்கெழுவெலங் ஞாயிதெமக்கலோரெம்பாவாய்.

போற்றியருளுகநின் னாதியாம்பாதுமலர்
போற்றியருளுகநின்னந் தமாஞ்செந்தலிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந் தோற்றுமாம்பொற்பாதம்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம்பூங்கழுகிள்
பேசற்றியெல்லாவுயிர்க்கு மீறாயினணயடிகள்
போற்றிமானான்முகனுங் காணாதபுண்டாரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட் கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்
போற்றியாமார்கழிந்ராடேலேரதேம்பாவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப் பொற்சண்ணம்.

(ஆலயங்களிலே உற்சவ காலங்களிலே குரைணாதசவத்தில்
திருப்பொற்சண்ணமிடிக்கும்போது முறையே
இச்செய்யுட்களை ஒதல் வேண்டும்.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துநற்றாமம் பூமாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபநற்றீபம்வைம்பின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகனு
நாமகளோடு பலிலாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கெளரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் வந்துகவரித்தொண்மி
ஏதுதனையாற்றாம் மானனப்பாடி.
யாடப்பொற் சண்ணமிடத்துநாமே.

பூவியல்வார்சடை யெம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சண்ணமிடிக்க வேண்டு
மாவின் வடுவகிரன் ன் கண்ணீர்
வம்மிக்கள் வந்துடன் பாடுமிக்கள்
கவுமின் றொன்டர் புறநிலாமே
குனிமின் றொழுமினெங்கோ னெங்குத்தன்
ஓறவியுந்தானும் வந்தெம்மையாளச்
செம்பொன் செய்கண்ணமிடத் துநாமே.

கந்தர நீறனிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்திநிதிபரப்பி
யிந்திரன் கற்பகநாட்டி யெங்கு
மேழிற்சடர் வைத்துக் கொடியெடுமி
னந்தார் கோனையன்றன் பெருமா
னாழியானாதனக் வேலன்றாத
யெந்தரமானுமையாள் கொழுநம்
கேந்த பொற்சண்ணமிடத் துநாமே.

தாசனிமிள்களுக்கை பெல்லாம்
 காம்பணிமின்கள் கலைபுரவை
 நேசமுடைய வடியவர்க
 ஸின்றவைகவென் றவாழ்த்தித
 தேயகெல்லாம் புதழந்தாடிங் கச்சித்
 திருவேகம்பன் செம்பொற் கோயில்பாடிப்
 பாசலினையைப் பறித் தறிஞ்ற
 பாடிப் பொற்சன்னமிடத் துநாமே,

அறுகெடுப்பாரய னுட்மரிய
 மன்றிமற்றிந் திர்ணோட்டமரர்
 நறுமுறுதேவர் கணங்களைலா
 நம்மிற்பின்பல் தெடுக்கவொட்டோன்
 செறிவுகூடமும்மதி வெய்தனிச்வி
 திருவேகம்பன் செம்பொற் கோயில்பாடி
 மறுவற்செவ்வாயினர் முக்கணப்பற்
 காடப்பொற்கண்ணமிடத் துநாமே.

உலகைபலவோச் சுவார்பெரிய
 ருக்கமெலாமுரல் போதாதென்றே
 கலக்கவடியவர் வந்துநிச்றார்
 காணவுலங்கள் போதென்றே
 நலக்கவடியோமையான் டுகொண்டு
 நாண்மரர்ப்பாதன் கள்குடத்தந்த
 மலைக்குமருகணைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்துபொற்கண்ணமிடத் துநாமே.

குடகந்தோள்வனையார்ப் பவார்ப்பத
 தொண்டர்குழா மெழுந்தார்ப்பவார்ப்ப
 நாடவர்ந்நதம்மையார்ப் பவார்ப்ப
 நாழும்வர்தமையைர்ப் பவார்ப்ப
 பாடகமெல்லடி யார்க்குமங்கை
 யங்கினனெங்கள் பராபரலுக்
 காடகமாயலை யன்னகோவுக்
 காடப்பொற்கண்ணமிடத் துநாமே

வாட்டாடுகண் மூமங்கைநல்லீர்
 வரிவளையார்ப்பவன் கொங்கபொஷிகதி
 தோட்டிருமுண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சேரத்தெம்பிரானென் றுசொல்லிச்சொலிலி
 நாட்கொண்டநாண் மலர்ப்பாதங்காட்டி
 நாயிற்கடைப் பட்டநம்மையிம்மை
 யாட்கொண்டவன்னங் கள்காடிப்பாடி
 பாடப்பொற்சுண்ணமிடித் துநாமே.

வையகமெல்லா முரலதாச
 மாமேருவென் னுமூலக்கைநாட்டி
 மெய்யனுமஞ் சனிறையவட்டி
 மேதகுதென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்யதிருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொனுலக் கைவலக்கைபற்றி
 யையனைதில்லைமாண னுக்கே
 யாடப்பொற்சுண்ணமிடித் துநாமே.

முத்தணிகொங் கைகளாடவாட
 மொய்குழல் வண்டினமாடவாடச்
 சித்தஞ்சிவனோடு மாடவாடச்
 செங்கயத்துகண் பனியாடவாட
 பித்தெப பிரா னொடுமாடவாடப்
 பிறவிபிற ரொடுமாடவாட
 வத்தண்கருணை யொடாடவாட
 வாடப்பொற்சுண்ணமிடித் துநாமே.

மாடுநகைவாணிலா வெறிப்ப
 வாய்திறந்தம் பவளந்துடிப்பப்
 பாடுமினந்தம் மையாண்டவாறும்
 பனிகொண்டவன் னமும்பாடிப்பாடித்
 தேடுமினெம் பெருமானைத்தேடிச்
 சித்தங்களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 யாடுமினமபலத் தாடினானுக்
 காடப்பொற் சுண்ணமிடித் துநாமே.

வையமர்கண்டனை வானநாடர்

மருந்தினைமாணிக் கக்குத்தன்றனை
யையனையையர் பிரானைநம்மை

யகப்படுத்தாட் கொண்டருமைகாட்டும்
பெரும்பொய் யனைமெய்யாமெய்யைப்

போதரிசுகண்ணைப் பொற்றொடிததோட்
பையரவளிஞன் மடந்தைநல்லீர்

பாடிப்பொற் சுண்ணமிடித் துநாமே.

மின்னிடைச்செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணைக்கப்பண்ணமர் மெள்மொழியீ

ரென் ஞுடையாரமு தெங்களப்ப

னெய்ப்பெருமானிமவான் மகட்டுத்
தன்னுடைக்கேள்வன் மகன்றகப்பன்

றமையனெம்மையன் றாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப்பூன் முலைமங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச்சுகண் ணமிடித் துநாமே.

சங்கமரற்றசிலம் பொலிப்பத்

தார்குழல்குழ் தருமாலையாடசு
செங்களிவாயிதமுந் துடிப்பச்

சேயின மூயீர் சிவலோகப்பாடிக்
கங்கையிரைப் பவராவிரைக்குங்

கற்றைச்சடை முடியான்கழற்கே
பொங்கியகாதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச்சுன் ணமிடித்துநாமே.

ஞானக்கரும்பின் நெவிவைப்பாகக

நாடற்கரியநலத் தைநந்தாத்
தேனெப்பழசு சுவைபாயினானைச்

சித்தம்புகுந் துதித்திக்கவல்ல
கோனைப்பிறப்பறுத் தான் கொண்ட
கூத்தனைநாத் தழும்பேறவாழ்த்திப்
பானற்றடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற்சுகண் ணமிடித் துநாமே.

ஆவகநாமும்வந்தன் பர்தமோ
 டாட்செயும்வண்ணங் கள்பாடிலின்மேற்
 ரேவர்கணாலிலுங் கண்டறியாச்
 செம்ஹலர்ப்பாதங் கள்காட்டுஞ்செலவச்
 சேவகமேந்தியவெல் கொடியான்
 சிவபெருமான் புரஞ்செற்றகொற்றச்
 சேவகனாகமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய்கண் ணமிடித் துநாமே.

தேனகமாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம்பாடித் திருச்சடைமேல்
 வாணகமாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடைபாடி வலகிகையேந்து
 முனகமாமழுச் சூலம்பாடி
 யும்பருமிம் பருமுய்யவன்று
 போனகமாகநஞ் கண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச்சண் ணமிடித் துநாமே.

அயன்றலைகொண்டு செண்டாடல்பாடி
 யருக்கனெயிறு பறிச்தல்பாடிக்
 கபந்தனைக்கொன்றரி போர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக்காலா வுதைத்தல்பாடி
 யியைந்தனமுப்புர மெய்தல்பாடி
 யேழூயடியோகமை யாண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப்பாடி நின்றாடியாடி
 நாதற்குச்சண் ணமிடித் துநாமே.

வட்டமலர்க் கொன்றைமானலபாடி
 மத்தமும் பாடிமதியும்பாடிச்
 கிட்டார்களிவாழுந் தென்றில்லைபாடிச்
 சிற்றம்பலத் தெங்கள்செலவம்பாடிக்
 கட்டியமாகணக் கச்சைபாடிக்
 களிகணம்பாடிக் கவித்தகைம்மே
 விட்டுநின்றாடு மரவம்பாடி
 யீசற்குச்சண் ணடித்துதாமே.

வேதமும்வெளி வியுமாயினார்க்கு
கெய்ம்மையும் பொய்மையுமாயினார்க்கு
சோதியுமாயிருளர யினார்க்கு
துண்பமுமாயின் பமாயினார்க்குப்
பாதியுமாய்மற்ற மாயினார்க்குப்
பந்தமுமாய் வீடுமாயினாருக்
காட்டுப்பொறிசன்ன மிடித்துநாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்,

வ.

கடவுள் துணை.

வினாயகர் அகவல்:

வரலாறு.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடனே கைலாயத்துக்கு பரம சிவனுடைய சன்னிதானத்தில் ஆதியுலா அரங்கேற்ற எழுந்தருளுகின்ற சோமான் பெருமாணாயனார் 'ஓளவையாரை அழையாமல் வந்து விட்டோமே' என்று நினைத்தார். ஆது விநாயகரை பூசித்துக்கொண்டிருந்த ஒளவையாருக்குத் தெரிந்து தானும் அவர்களுடனே கூட கைலாயத்துக்குப் போகவேண்டுமென்கிற விருப்பங்கொண்டு துரிதமாகம் பூசை செய்தாள். விநாயகர், "ஓளவையே! நீ சாவதானே மாகபி பூசைசெய்: நீ அவர்களுக்கு முன்னதாகவே போய்ச் சேரும்படி செய்கின்றேன்" என்றார். அப்படியே அவள் துரிதமில்லாமற் பூசை செய்து இந்தஅகவலைத் தோத்திரமாகபி பாடினாள். அப்போது விநாயதர் தாம் சொன்னபடி ஒளவையாரைக் கைலாயத்திற் சேர்த்தார்.

பின்பு வந்து சேரமான் பெருமாணாயனாரைப் பார்த்து ஒளவையார் சொன்ன கட்டளைக்கல்தித்துறை! —

மதுரமொழி நல்லுமையாள் புதல்வன் மலர்பிபாதத்தை முதிர்நினையவுட் லார்க்கரிதோ முகின்போன் முழங்கி யதிரநடந்திடும் யானையுந்தேரு மதன்பின் வருங்குதிரையுங்காதங் கிழவியுங்காதங் குல ஈணனே.

62.
கணபதி துணை

விநாயகர் அவைல்

சித்களபச் செந்தாமளைப்பூம்
 பாதச்சிலமீபு பலவிசைபாடைப்
 பொன்னரைஞானும் பூந்துகிலாமையும்
 வன்னமங்கங்கிளி வளர்ந்தழகெறிப்பைப்
 பேழைவபிறும் பெருப்பாரச்கோடும்
 வேழமுகமும் விளங்குசிடிந் தூரமும்
 அஞ்சகரமும் அங்கசபாசமும்
 நெஞ்சிருக்கடொண்ட நீலமேனியும்
 நான்றவாயும் நாவிருப்பயமும்
 முனிருகண்ணு முரிமதச்சவடும்
 இரண்டுசெவியும் இலங்கபொன்முடியுந்
 திராண்டமுபிபுரிநூல் திகழோளிமாரிபும்
 சொற்பதங்கடர்த துரியமெய்ஞஞான
 அறிபதநிலை ஏற்பக்கிகளிறே
 முப்பழந்து முவிகவாஹன
 இப்பொழுதித்தனை யாட்கொளவேண்டித்
 தாயாவியன்கூக் தானெழுந்தாளி
 மாயாப்பிறவி மயக்கமருத்துத்
 திருநிதியமுதலைந் தெழுந்தந்தெளிவாப்
 பொருந்தவேவந்கெண் னுளந்தனிறடின்து
 குருவடிவாகிக் குவலயந்தனில்
 திருவடிவைத்துத் திறமிதுபொருளென
 வாடாவகைதான் மகிழ்ந்தெளிக்கருளிக்
 கோடாயுதத்தாற் கொடுவினைகளைந்தே
 உவட்டாவபுதேசம் புகட்டியென்செவியிக்
 தெவிட்டாதஞானதி தெளிவையுங்காட்டி
 ஜிமிடலன்றன்னை யடக்குமுபாயம்
 இன்யுறுகருணையின் இவிதேனக்கருளி

கருவிகளாடுக்குங் கருத்தினையறிவித
திருவினைதன்களே அருத்திருள்கடிந்து
தலமொருநாள்குந் தந்தெனக்கருளி
ஙலமொருமுன்றின் மயகிகமறுத்தே
ஒன்பதுவாயில் ஒருமந்திரத்தால்
ஐம்புலக்கதவை அடைப்பதுங்காட்டி
ஆறாதாரத் தங்குசநிலையும்
பேராநிறுத்திப் பேச்சரையறுத்தே
இடையிங்கலையின் எழுதிதறிவித்து
கடையிற்சுழிமுனைக் கபாலமுங்காட்டி
முன்றுமன்டலத்தின் முட்டியதாணின்
நான்றெழுபார்பி னாவிலுணர்த்திக்
குண்டலியகனிற் கடியவசபை
விண்டெழுமந்திரம் வெளிப்படவரைத்து
மூலாதாரத்தின் மூன்டெழுகனலைக்
காலாலெழுப்பங் கருத்தறிவித்தே
அழுதனிலையும் ஆதித்தனியகிகமுந்
குமுகச்காய்க் குத்ததையுங்கூறி
இடைச்சகிரத்தின் ஈரெட்டுநிலையும்
உடற்சக்காத்தின் உறுப்பையுங்காட்டிச்
சண்முகதூலமுஞ் சதுர்முககுக்குமமும்
எண்முகமாக இனிதெனக்கருளிய்
புரியட்டகாயம் புலப்படவெனக்குத்
தெரியெட்டுநிலையுந் தெரிசனப்படுத்திக்
கருத்தினிற்கபால் வாயிலிகாட்டி
இருதிதிமுத்தி இனிதெனக்கருளி
என்னையறிவித் தெனக்கருள்செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக்களைந்து
வாக்குமனமும் இல்லாம்வோலயந்
தேக்கியேயன்றங் சிந்தைதெளிவித்
திருளிவெளியிரண்டுக் கொன்றிடமென்ன
அருடருமானந்தத் தமுத்தியெங்கெவியில்

என்னையில்லா ஆனந்தமளித்து
 அவிலக்களைநடே அருள்வழிகாட்டிச்
 சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டிச்
 சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங்காட்டி
 அனுவிற்கனுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய்கி
 கனுமுற்றிநிறை கருமபள்ளோகாட்டி
 வேடழுநீறும் விளங்கநிறுத்திக்
 கடுமெய்த்தொண்டர் குழாத்துடன்கூட்டி
 அஞ்சக்கரத்தின் அரும்பொருடன்வை
 நெஞ்சக்கருத்தி வினையறிவித்து
 தத்துவநீலையைத் சந்தெனையாண்ட
 விததகவிநாயக விரைகழுவி சரணே.

முற்றிற்று.

வ
குமயம்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெள்ளபா

துதிர்போர்க்கு வல்லினைபோன் துலிபம்போ நெஞ்சிற்
 பதிப்போர்க்குச் செலிவம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
 நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலரருளி கந்தர்
 சஷ்டி கவசந் தனை.

அறள் வெண்பா

அமரரிஷர் தீர வமரம் புரிந்த
 குமானடி நெஞ்சே அறி.

நூல்

சஷ்டியை நோறுகச் சரவனை பவனார்
 சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர்வேலோனி
 பாத மிரண்டில் பண்மணிச் சதங்கை
 தீம் பாடக் கிண்கிணியாட
 மைய நடஞ்செயுமி கயில்வா கணனார்
 கையில்வே லாலெனைக் காக்கவெனி றுவந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோனி வருக
 இந்திரனி முதலா வெண்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவேலி வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகன் நினைவோனி வருக

ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
நீறிடும் வேவவன் நித்தம் வருக
திரகிரி வேவவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவளார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரார
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
வினபவ சரவ ஸீரா நமோநம

நிபவ சரவண நிராநிற நிரென
வசர வணப வகக வருக
அசரார் குடிகெடுத்த ஜயா வருக
என்னை யாஞ்சும் இளையோன் கையில்
பனினிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பனினிரண் டிலாக
விரைந்தெல்லசூக் காக்க வேலோன் வருக
ஜயுங் கிலியும் அடைவட்டன் சௌவும்
உய்யொளி சௌவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியுங் சௌவும் கிளரோலி யையும்
நிலைபெற நெல்முன் நித்தமு மொளிகும்
சன்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பனினிரு கண்ணும் பவளசெவி வாயும்
நன்னென்றி நெற்றியில் நவமணிச் சட்டியும்
சராறு செவியில் இலங்கு குண்டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழுகிய மார்பிலீ
பழை ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
முப்புரி நாலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி றந்தியும்

துவண்கூ மருங்கில் சடரோளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தானும்
திறவடி யதனிக் சிலம்பொலி முழங்க
செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
மொகமொக மொகமொக மொகமொகமொகன
நநந நகநக நகநக நகன
திகுகுண டித்திகு திகுகுண திகுண
ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
டெடெடெ டெடெடெ டெடெடெ
டாகுடகு டிகுடகு டங்கு டிங்குகு
யித்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து மருகவேன் முந்து
என்றனன யானும் ஏரகச் செல்வ
யைந்தனி வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா வினோதனென்
றுஷ்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
என்றலை வைத்துஞ் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியாகி பாலனைகி காக்க
அடியேஷி வதனம் அழுவேஷி காக்க
பொடிபுனை நெற்றியையி யனிதவேஷி காக்க
திர்ஸே விரண்டு கண்ணினைகி காக்க
வீதிசெவி பிரண்டும் வேலவரி காக்க
நாசிக விரண்டும் நல்வேஷி காக்க
பேசிய வாய்த்தனைப் பெருவேஷி காக்க
முப்பதி திருப்பக முனைவேஷி காக்க
செம்பிய நாலைவச் செவ்வேஷி காக்க

களின மிரண்டும் கதிரவேல் காக்க
என்னிலாகி கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை யிரந்த வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே விருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிக விரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடு முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை யழகுறச் செல்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்பெண் குறுக்களை ஆயிலவேல் காக்க
பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டாக் குத்ததை வடிவேல் காக்க
பண்ணத்துடை பிரண்டும் பருவேல் காக்க
கண்ணக்கான் முழந்தாள் கதிரவேங் காக்க
ஜவிர வடியினை அருள்வேல் காக்க
கைக விரண்டும் கருணைவேல் காக்க
முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ஸிருக்க
நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
நாபிக் கயலம் நங்வேல் காக்க
முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
எல்பொழு துமெணை எதிரவேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அதைவுள் நேரம்
கடுகவே வந்து கணகவேல் காக்க
வரும்பக றண்ணில் வச்சிர வேல்காக்க
அறையிரு டன்னில் அணையவேல் காக்க
ஏமத்திற் சுமத்தில் எதிரவேல் காக்க
தாமத நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க

காக்கக் காக்க கனகவேஷ காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியி ஜோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிப
 பிலிலி குனியம் பெரும்பகல யகல
 வலில பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அலிலற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைக டின்றும் புழழக்கலை முனியும்
 கொள்ளிவாயப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா குத்தரும்
 அடியனங்க் கண்டால் அலறிக்கலங்கிட
 இரிசிகாட்டேரி இத்துன்ப கேண்டியும்
 எலிலிலு யிருட்டிலும் எதிர்ப்படு மன்னையும்
 கன்பூசை கொள்ளும் காளியோ டனவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் கண்டா ஸர்களும்
 என்பெயர் சொல்லும் இதிலியுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்போ
 நகமு மகிரும் நீண்முடி மன்னையும்
 பாவைக ஞடனே பலகல சுந்தரம்
 மன்னையிற் புதைக்கு வஞ்சனன துனையும்
 ஓட்டியப் பாவையும் ஓட்டியச் செறுகளும்
 காசம் யணமும் காவடனி சோறும்
 ஒதுயஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனங்க் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூதர் களெனங்க் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட உறநி மதிகூட போடு

படியினின் முட்டப் பாசகி யிற்றால்
 கட்டும் எங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு காலிகை முறியகி
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுகிகூ
 செக்கு செக்கு செதிநிசெதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பனைச் சொக்கு
 அந்து சுத்து கூர்வடி வேலாகி
 பற்ற பற்ற பகலவன் றண்ணெரி
 தண்ணெரி தண்ணெரி தண்ணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வேருண்டது வேட
 புலியு நரியும் போத்தொடு நாயும் ①
 எலியுங் கரடியும் எண்ணத்தெந்தா தோடு
 தேஞும் பாரியும் செய்யான் பூரான்
 கடுவிட விஷயங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினி லிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுருக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியந் வலிப்புப் பிறதம்
 சுலைசயங் கண்கம் சொக்குச் சிரங்கு
 குழைச்சலி சிலந்தி குடலீப் பிரிதி
 பங்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 குவனி படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவகர யாழியும்
 எலிலாப் பினியும் என்றணைச் சண்டாகி
 நில்லாதோடு நீயெனக் கஞ்சிவாய்
 கரே முலகமும் எனசிருற வாக
 ஆனும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மன்னா ஸரசரும் கழிந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உஸ்திரு நாமம்
 சுவனை பவனே தையொளி பணனே

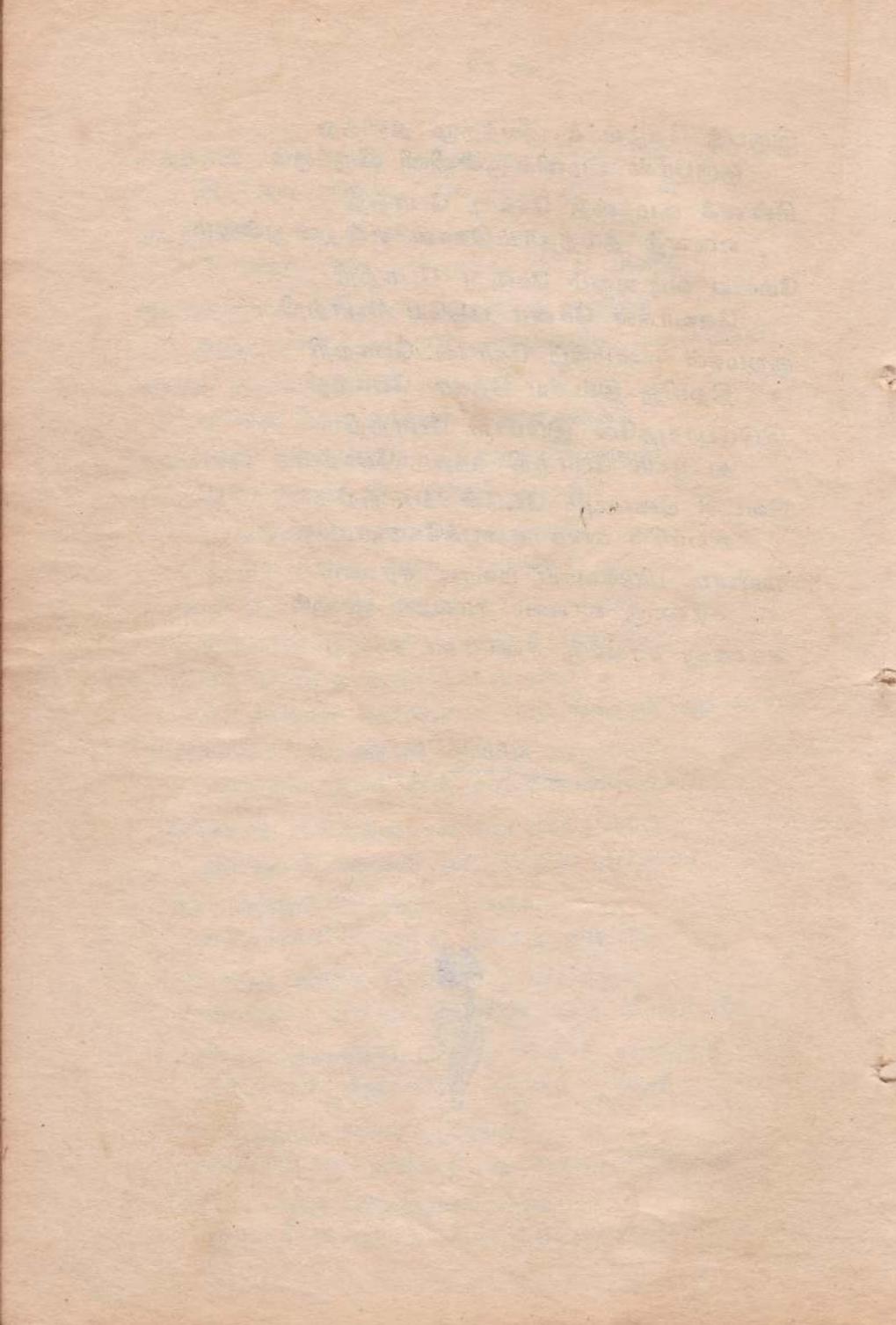
திரிபுர பவனே திகமொவி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிரவே லவனே
 காரித்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இபோபனை யழித்த இனியவேன் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதலிவா
 கதிர்கா மத்துறை கதிரவேன் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால சூமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்திள்மா மணலயறும் செகிதல்வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலான் கலைமக ணன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில்லனியய் •
 பாச வின்னகள் பற்றது நீக்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 குங்பு விரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெற் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற நடியேனி சிறப்புடனி வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோ வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மனைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞ்சு
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசனி
 வாழ்க வரழ்கவெனி வறுமைக ணீங்க
 எத்தனை குறைகளி எத்தனை பின்நகள்

எதிதனை யடியேஷ் எதிதனை செப்தால்
பெற்றவ ஸ்குரு பொறுப்பு துளிகூனி
பெற்றவள் அறயகள் பெற்றவ எாமே
பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
மைந்தனென் மீதுண் மனமகிழ்ந் தஞ்சிக்
தஞ்சகென் றடியார் தழைத்திட வருள்கெய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிப்
பாலன் றேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
கலையின் காலையிற் ககுத்துட னாரும்
ஆசா ரத்துடன் ஆங்கந் துலங்கி
நேச முடிவனாக நின்னவது வாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஒதியே செபித்து உகந்து றீ றணிய
அஷ்டத்திக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமனின ரெண்ணர் செயல் தருஞுவர்
மாற்றல் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோண் மகிழ்ந்து நன்கை யளிந்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாருமீ ரெட்டா வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியே
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்குகி
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொலிலா தவரைப் பொடி பொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
அறிந்தென துளிளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
வீரலட்சமிக்கு விருந்துணவாகச்
குரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்

இருபத் தேழ்வர்கி குவந்தமு தளித்த
குருபரன் பழனிக் குன்றினி விருக்கும்
சின்னக் குழந்தை வேடி போற்றி
எனைத் தடுத்தாட்டொள் என்றனதுள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
தேவர்கள் சேணா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்சிய தேகா போற்றி
இடும்பாயுதனே இடும்பா போற்றி
கடப்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி ஏனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ராசே
மயினட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணஞ் சரணம் சரவண பவழும்
சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்.

முற்றிற்று.

விநாயகர் வழிபாடு

ஐய கணேச ஜய கணேச ஜய கணேச பாஹ்ரம்
 ஸ்ரீ கணேச ஸ்ரீ கணேச ஸ்ரீ கணேச ரட்சமாம் (ஜய கணேச)
 கணநாதம் கணநாதம் ஈஸ்வர புத்ரம் கணநாதம்
 லீக்நலிநாயக கணநாதம் சித்திலிநாயக கணநாதம்
 பார்வதிபுத்ரம் கணநாதம் முக்தி பிரதாயக கணநாதம்
 முக்கிக வாகன கணநாதம் மோதஹறவுஸ்தா கணநாதம்
 (கணநாதம்)

சிவசிவ கெஜமுக கணநாதா, சிவகணவந்தித குணநாதா
 வாவா வாவா அங்குசபாசா, வந்தருளின்பந் தந்திடுநேசா
 உமைதருபாலா குருமணியே உந்தனடைக்கலம் அடியோமே
 மகைகணபதே குருசரணம் மனம் மகிழ்ந்து வந்தருள் சரணம்
 சரணம் சரணம் தந்திமுகா சரவணபவனுக்குயர் துணைவா
 [சிவ சிவ]

கணபதிழும் ஜெயகணபதி ழும்
 கணபதிழும் ஜெயகணபதி ழும்
 முக்கிகவாகன கணபதி ழும்
 மோதக ஹஸ்தா கணபதி ழும்
 சாமர கர்ணா கணபதி ழும்
 லீளம்சித துஸ்திர கணபதி ழும்
 வாமன குபா கணபதி ழும்
 மகேஸ்வர புத்திரா கணபதி ழும்
 லீக்ந லிநாயக கணபதி ழும்
 பாத நமஸ்தே கணபதி ழும்

ஜெய கணேச ஜெய கணேச ஜெய கணேச ஓடிவா
 ஜெய கணேச ஓடிவா
 ஜெய கணேச ஜெய கணேச ஜெய கணேச ஆடிவா
 (ஜெய கணேச)

ஜெய கணேச மங்களங்கள்

எங்கும் தங்க ஓடிவா

அது இங்கு தங்க ஆடிவா

ஜெய கணேச மாண்புடனே நாங்கள் வாழ ஆடிவா

(ஜெய கணேச)

ஜெய கணேச அன்புநிலை தங்கிடவே ஓடிவா

ஜெய கணேச இன்புநிலை ஓங்கிடவே ஆடிவா

(ஜெய கணேச)

ஜெய கணேச நெஞ்சக்கனகல் நெகிழ்ந்து

உருகவே ஓடிவா

ஜெய கணேச ஜோதிரூப ஜெய கணேச ஆடிவா

(ஜெய கணேச)

கணபதி ஓம் கணபதி ஓம்

கருத்தினில் கந்தனைக் காட்டிவோய்

[கணபதி]

கணபதி ஓம் கணபதி ஓம்

கள்ளம் கபடுமாயை நிக்கிடுவாய்

(கணபதி)

கணபதி ஓம் கணபதி ஓம்

உள்ளமதில் அன்பை நிறைத்திடுவாய்

(கணபதி)

கணபதி ஓம் கணபதி ஓம்

தாழ்மையும் தூய்மையும் நந்திடுவாய்

[கணபதி]

வித்தைக் கிறவா கணநாதா

நேர்மை தொழிலில் படியம்மை

சக்தீச் தொழிலே அணைத்துமிடில்

தாழ்ந்த நயக்கு சஞ்சலமே

(கணபதி)

பக்தி யுடையார் காரியத்தில்

பகரார் ஸிகுந்த பொறுமையுடன்

வித்து முளைக்கும் தன்மையைப் போல்

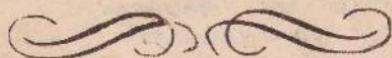
மெல்ல மெல்ல செய்து பயண்டவார்

[கணபதி]

ஓள்ளையார் ஓள்ளையார் பெருமைவாய்ந்த ஓள்ளையார்
 ஆற்றங்கரை ரீதிலே அரசமர நீழலிலே
 வீற்றிருக்கும் ஓள்ளையார் வீணைகள் தீர்க்கும் ஓள்ளையார்
 யானை முகம் கொண்டவர் ஜந்து கரங்கள் உடையவர்
 பானை வயிறு படைத்தவர் பக்தர் குறை தீர்ப்பவர்
 கல்லினாலே செய்கினு மண்ணினாலே செய்கினும்
 ஜந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில் நாட்டும் ஓள்ளையார்
 ஒ நமச்சிவாய வென்ற ஜந்தெழுத்து
 மந்திரத்தை நெஞ்சில் நாட்டும் ஓள்ளையார்
 ஒம் நமச்சிவாய (ஓம் நமச்சிவாய)

ஆறுமுக வேலனுக்கு அண்ணனான ஓள்ளையார்
 நேரும் துன்பம் யாவையும் நீக்கிவைக்கும் ஓள்ளையார்
 (ஓள்ளையார்)

கலியுகத்தின் வீந்தையைக் காணவேண்டு அனுதினம்
 எலியின் ரீது ஏறியே இஷ்டம் போலச் சுற்றுவார்
 ஜெய கணேச ஜெய கணேச ஜெய கணேச பாஹிமாம்
 ஸ்ரீகணேச ஸ்ரீகணேச ஸ்ரீகணேச ரட்சமாம்.

குரு வழிபாடு

குருர் ப்ரஹ்மா குருர் விஷ்ணு: குருந்தேவோ மஹேச்வர:;
 குரு: சாக்தாதி பாம் ப்ரஹ்ம தஸ்மை ஸ்ரீகுருவே நம:;

அழுந்தொறும் அணைக்கும் அன்னை :
 அறிவிலாது ஆடி ஒடி
 வீழுந்தொறும் எடுக்கும் அப்பன்
 வீணையாடும் போது தோழன்
 தொழுந்தொறும் காக்குந் தெய்வம்
 சொந்தமாய் எடுப்போர்க் கெல்லாம்
 குழந்தை யிப்படு உலாவுமென்
 குருநாதன் வாழி வாழி.

எங்கள் குருநாதன்

என்னை யெனக் கறிவித்தான் எங்கள் குருநாதன்
 இணையடி யென்தலை வைத்தான் எங்கள் குருநாதன்
 அங்கைபிதாக் குருவாணான் எங்கள் குருநாதன்
 அவனியெல்லாம் ஆளவைத்தான் எங்கள் குருநாதன்
 முன்னையினை நீக்கிவீட்டான் எங்கள் குருநாதன்
 அவருக்கு மறியவொண்ணான் எங்கள் குருநாதன்
 நன்றை தீயையறியா தான் எங்கள் குருநாதன்
 நான் தானாய் ஸீஸங்குகிள்ரான் எங்கள் குருநாதன்

நாமாவணி

குருநாதா குருநாதா சத்குருநாதா ஓடிவா
 தீநாதா தீநபந்து திவ்யவடிவே ஓடிவா
 ஞானநாதா ஞாபோதா ஞானவடிவே ஓடிவா
 அனாதிநாதா ஆனந்தநுபா அற்புதசரித்திரா ஓடிவா
 குருநாதா குருநாதா சத்குருநாதா ஓடிவா.

ஓம் குருநாதா ஓம் குருநாதா
 ஓம் ஜெகந்நாதா ஓம் ஜெகந்நாதா
 ஓம் குருநாதா ஓம் ஜெகந்நாதா
 ஸ்ரீ குருநாதா சத்குருநாதா
 ஸ்ரீ குரு சத்குரு சத்திதானந்த குரு
 சத்திதானந்தகுரு சத்திதானந்த
 சகலமும் நியே எனக்கருள்வாயே
 அச்சுதனமும் அயனும் அரனும் நியே
 ஜந்தொழில் புரியும் சக்தியே குருவே
 இச்சையுடன் பணிந்தோம் எமக்கருள்வாயே
 எங்கும் நிறைந்தாய் சத்குரு நியே
 சத்திதானந்த ஸ்ரீ சிவகுருநாதா
 கவாஸிநாதா ஜெய ஜெய குரு ஓம்

சிவ வழிபாடு

நாமாவளி

சம்போ சிவா சம்போ சிவா
 சம்போ சிவா சிவசம்போ சிவா
 சம்போ சங்கர கெளரீசா சிவ
 சாம்ப சங்கர கெளரீசா
 சம்போ சங்கர உமாபதே சிவ
 சாம்ப சங்கர உமாபதே
 சம்போ சங்கர நடராஜா சிவ
 சாம்ப சங்கர நடராஜா

நடராஜா நடராஜா
 திதம்பேசா நடராஜா
 நடராஜா நடராஜா
 சிற்சபேசா நடராஜா
 நடராஜா நடராஜா
 கணகசபேசா நடராஜா
 நடராஜா நடராஜா
 திரவைத் தாண்டவ நடராஜா
 நடராஜா நடராஜா
 ஆனந்தத் தாண்டவ நடராஜா

சிவசிவ சிவசிவ நடராஜா
 சிவகாலிப் பிரிய நடராஜா
 அரிசீரமாதியர் தேடிய பாதா
 அரகர சிவசிவ ஆழிய பாதா
 அங்பர விம்ப சிதம்பர ராதா
 அஞ்சத குஞ்சித ரஞ்சித பாதா
 கணக சிதம்பர சங்கர புரகர
 அணக பர பர சங்கர சரகர
 சங்கர சிவா சங்கர சிவா
 சம்போ மகாதேவ சங்கர சிவா.

சக்தி வழிபாடு

நாமாவளி

சரஸ்வதி சரஸ்வதி! செளபாக்கியதாயினி சரஸ்வதி!!
 சரஸ்வதி சரஸ்வதி! சகல கலாவாணி சரஸ்வதி!!
 சரஸ்வதி சரஸ்வதி! கலையெல்லாம் தருவாய் சரஸ்வதி!!
 சரஸ்வதி சரஸ்வதி! நலமெல்லாம் அருள்வாய் சரஸ்வதி!!
 தஞ்செமன்றே வந்தேன் சரஸ்வதியே — எந்தன்
 தாயே தருணம் வா சரஸ்வதியே
 நெஞ்ச முருகிப்பாட சரஸ்வதியே
 நாலிலே நிர்த்தனம் செய் சரஸ்வதியே
 வெள்ளைத் தாயரை வாழும் சரஸ்வதியே
 உள்ளங் குழையீப் படை அருள் தருவாய்
 கள்ளங் கப்பெடாழித்துக் கொஞ்சித் தழில் — தாயைக்
 கண்டு களிக்கப் பாட்டு பாடவையும்மா.

அம்பா பரமேஸ்வரி அகிலாண்டேஸ்வரி

 ஆதி பராசக்தி பாவையமாம்

அம்பா பரமேஸ்வரி ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி

ஸ்ரீ லலிதேஸ்வரி பாலயமாம்

அம்பா பரமேஸ்வரி ராஜ ராஜேஸ்வரி

ஆண்ட ரூபிணி ஆண்டருள்வாய்

ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம்

ஓம் சக்தி ஆதிபராக்தி ஓம்

ஓம் மாதா ஓம் மாதா

ஸ்ரீ மாதா ஜெய ஜெகண் மாதா

ஓம் மாதா ஓம் மாதா

ஸ்ரீ மாதா ஜெய ஸலிதாம்பா.

சத்த சக்தி சத்த சக்தி சத்த சக்தி ஓம் சிவம்

சத்த சக்தி சத்த சக்தி சத்த சக்தி ஓம் சிவம்

சத்திய ஞான தர்ம சக்தி சாந்த சக்தி ஓம் சிவம்.

சக்திஞானர் தாந்தம் சக்தி சர்வ சக்தி ஓம் சிவம்

வேத சாஸ்திர சகலகலா வீத்தியா சக்தி ஓம் சிவம்

வீர தீர தைர்ய சக்தி வீஜை சக்தி ஓம் சிவம்

நாத்தித காணகலா நடன சக்தி ஓம் சிவம்

மகாந்தர யந்தர தந்தை வஸ்ய சக்தி ஓம் சிவம்

(சத்த)

(சத்த)

(சத்த)

7

யோக போக தீயாக சக்தி லோக சக்தி ஒம் சிவம்
தாகமோக சோகரசித தபோ சக்தி ஒம் சிவம் (சுத்த)
துஷ்டசத்துரு நாசசத்தி தூர்க்கா சக்தி ஒம் சிவம்
அஷ்டலட்சுமி ஞானவாணி அமர சக்தி ஒம் சிவம்
அஞ்சிதபாத அபயஹஸ்த வாஞ்சிதபல தாயகம்
அருபரசிவ ஹர ஹர நடராஜ சுத்த சக்தி ஒம்
ஒம் சக்திஒம் ஒம் சக்திஒம் ஒம் சக்திஒம்
ஒம் சக்திஒம் ஒம் சக்திஒம் ஒம் சக்திஒம்

சுந்தர வதன சுகுண மனோகரி
மந்தகாச முடைமதி வதனி
சுந்தன குங்கும அலங்கார முடனே
தந்திடுவாய் உந்தன் தரிசனமே. (ஒம்சக்திஒம்)

நந்தி தேவருடன் முனிவரும் பணீய
ஆணந்தமுடனே வந்திடுவாய்
வந்தனை செய்து மாயன் அயனுடன்
வகையாய் உண்புகற் பாடிடவே. (ஒம்சக்திஒம்)

தங்கச் சிவம்பு சல சலவென்றிட
தாண்டவ மாடித் தனயன் மகிழ்ந்திட
பொங்கும் ஆணந்தமுடன் புவிமேல் விளங்கும்
மங்கள நாயகி மகிழ்வாய் வகுவாய் (ஒஶசக்திஒம்)

வேதங்கள் உண்ணை வேண்டிப் பாடிட
விரும்பிச் சரஸ்வதி வீணை வாசித்திட
சதானந்தமான ஜோதிஸ்வருபி
ராஜராஜேஸ்வரி சரணம் சரணம் (ஒம்சக்திஒம்)

திருமால் வழிபாடு

நாம நாமாவளி

நாமராம நாமராம தாரகம்
நாமகிருஷ்ண வாசதேவ பக்தி முக்தி தாயகம்
ஐனகி மனோஹரம் சர்வலோக நாயகம்
நங்கராதி கீயமான புண்யநாம கீர்த்தனம் (நாமராம)

சீதாராம் சீதாராம் சீதாராம் ஜய சீதாராம்
தூரத நந்தன தேசிகராம கங்கா யழனா சீதாராம்

(சீதாராம்)

ஸ்ரீ ராம் ஜெயராம் ஜெய ஜெய ராம் (3 தடவை)

நாராயண ஒம் நமச்சீவாய வெனுஞ்
சாரமான நங்ல தாரக மந்திரம் (ஸ்ரீ ராம்)

நாரதர் வால்லிகி முனீவர் நவின்றது
ஆரமுதாய் அன்பர்க்கானந்தம் கன்றது (ஸ்ரீ ராம்)

காமாதிக் கன்வரை கட்டுட னெழிப்பது
நேரமிழ்டை யுள்ள நெஞ்சினில் செழிப்பது (ஸ்ரீ ராம்)

பக்தி வைராக்கியழும் பரந்த சமரசழும்
கத்தசச் சீதானந்தச தித்தியும் அளிப்பது (ஸ்ரீ ராம்)

கோவிந்த ஜய ஜய கோபால ஜய ஜய
ராதா ரமணவூரி கோவிந்த ஜய ஜய (கோவிந்த)

ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே

கிருஷ்ண ஹரே கிருஷ்ண
கிருஷ்ண கிருஷ்ண ஹரே ஹரே (ஹரே ராம)

ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்
ஸ்திர பாவன ஸீதாராம் ०५

புத்த பகவான் தேரே நாம்
ஸத்யஅவரிய்ஸா தே பகவான் ०६

நித்ய நிரஞ்சன நிஸ்சல நாப
ஸப்கோ பகவான் தே ஆராம ०७

சம்பு சக்தி ஸ்கந்த கோபால
ஸப்பவூ தேரா பாவன நாம ०८

ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்
கௌரி சங்கர ஸீதா ராம ०९

ஸீதாராம் ஜெய ஸீதாராம்
ராதேஷ் யாம் ஜெய ராதேஷ் யாம ०१०

அயோத்யா வாஸி ராம நுமோ	—	ரஞ்
கோகுல வாஸி கிருஷ்ண நுமோ	—	ரஞ்
ரதுபதி ராகவ ராஜாராம்	—	ரஞ்
பத்தி பாவன ஸ்தாராம்	—	ரஞ்
ஜயரகு நந்தன ஜயலியராம்	—	ரஞ்
ஜானகி வல்லப ஸ்தாராம்	—	ரஞ்
ராம ராம ஜெய ராஜாராம்	—	ரஞ்
ராம ராம ஜெய ஸ்தாராம்	—	ரஞ்
யதுபதி வரஜபதி ஜெய கனஸ்யாம்	ரஞ்
பத்தி பாவன ராதே ஷ்யாம்	ரஞ்
யதுபதி வரஜபதி ஜெய கனஸ்யாம்	ரஞ்
ருக்மணி வல்லப ராதேஷ்யாம்	ரஞ்
கிருஷ்ணா முகுந்தா முராரே — ஜய	—	ரஞ்
கிருஷ்ணா முகுந்தா முராரே	—	ரஞ்
கிருணாஸாகா — கமலாநாயக	—	ரஞ்
கனகாபரதாரி — கோபாஸா	—	ரஞ்
காளியமர்தன — கஂசநிஷ்டாதன	—	ரஞ்
கமலாயதநயன — கோபாலா	—	ரஞ்
கோபீஜனமன — மோஹனவ்யாபக	—	ரஞ்
குவலயதனநிலா — கோபால	—	ரஞ்

முருங் வழிபாடு

குமரமலை வீற்றிருக்கும்	எங்கள்	குவதெய்வும்	தேவ
குருசரியை மணம்புரிந்த	—	—	—
சௌவண்ணயில் வந்துதித்த	—	—	தேவ
ஈண்முகமாய் வந்துதித்த	—	—	—

பழனிமலை வீற்றிருக்கும்	எங்கள்	குலதெய்வம்	சிவ
பக்தர்களைக் காத்தருளும்	
பண்டாரம் போலிருக்கும்	தேவ
பச்சை மயிலேறிவரும்	
ஆண்டிவேடம் பூண்டிருக்கும்	அவர்
அண்டனோரை ஆதுரிக்கும்	
வேலாயுதம் தரித்த	வடி
வேல்முருக நாம்படைத்த	
தெண்டாயுதம் தரித்த	பால
தெண்டபாணி பேருடைய	
வீழுதி தரித்திருக்கும்	அவர்
வீருமயிலேறி வரும்	
ஆறுமுகமான பொருள்	அவர்
ஆறுபடை வீடுடைய	
சிவனாருக்குபதேசித்த	சிவ
சுப்ரமண்ய பேருடைய	பால
சுப்ரமண்ய பேருடைய	...		

முருகன் அழைப்பு

பஸ்லவி

வேல் முருகா மால்முகா வா வா சண்முகா
கால்சிடித்தேன் காத்தருள வா வா சண்முகா

அனுபஸ்லவி

நால்வேதப் பொருளான நாதா சண்முகா
நல்வதெல்லாம் உன்பால் கொண்டாய் நாதா சண்முகா
செல்வமாகச் சிவவயனைக்கும் சேயே சண்முகா
செங்கதிர் வேல்தாங்கிய என்கேவா சண்முகா (வேல்)

சரணம்

ஆறுபடை வீடுடைய ஆண்டவா சண்முகா
ஆன்தமே அற்புதமே ஆண்டவா சண்முகா
தேறுதலை தருபவனே தேவா சண்முகா
சிங்கார இங்கார சீலனே சண்முகா (வேல்)

நூறுமாலை யணிமார்பா நாயகா சண்முகா
நாதவிந்து கலாதீத நாயகா சண்முகா
ஏறுமயில் வாகனனே ஏந்தலே சண்முகா
நீறணிந்தார் வீணைபோக்கும் நிதனே சண்முகா

(வெல்)

யீடும்நாடும் நின்திருத்தாள் வேண்டனேன் சண்முகா
யீரன் தூண் உடல்கிழித்த வேலனே சண்முகா
ஒடும் மனம் உன்னைநாட ஆடிவா சண்முகா
ஒருவனே எனவினையழித்த உத்தமா சண்முகா

(வெல்)

எல்லையில்லா ஆனந்தனே ஏகாந்த சண்முகா
எங்கும் நிறைந்த அன்புருவே என் முருகா சண்முகா
தீல்லையில் ஆடுந் தேவி பாலகா சண்முகா
திருட்டுத்தனமாய்க் குறக்கொடியைக் கொள்ளவா சண்முகா (வெல்)

தொல்லையெல்லாம் கடந்த பதம் தந்திடாய் சண்முகா
தோத்தரித்தோம் எங்கள் முன்னே வந்திடாய் சண்முகா
கல்லையொத்த மனமுருகக் கருணைசெய் ஒண்முகா
கல்லெனச் சிலம்பொலிக்க ஓடிவா சண்முகா

(வெல்)

திருத்தணி பலகுந்றம்

அன்றிலாடும் குமரா எங்கள் குறைகள் தீரவருவாய்
மன்றிலாடும் பரஷன் மகனே மனமோகன குகனே

கவாமிமஸல பழமுதிர்சோலை

சோலையலைக் கிழவா ஓ-ஓ சொகுசுக்கார முருகா
காலையும் மாலையும் உணையே - நான்
கணிந்து கணிந்து பாடுகுவேன்

வேல் முருகா — வேல் முருகா
வேல் முருகா — வடிவேல் அழகா
கந்தா கடம்பா — வேல் முருகா
கதிர்காம வேலா — வேல் முருகா

(வேல் முருகா)

தா சங்குறாரா — வேல் முருகா
கப்ர மண்யனே — வேல் முருகா

(வேல் முருகா)

KV
KVR

ଓ ଅରୁକା ଜ୍ଞୟ ଓ ଅରୁକା
ହର ହରା କଣ୍ମରୁକା - ଶିଵକଥୀ ପାଇବ

(८५)

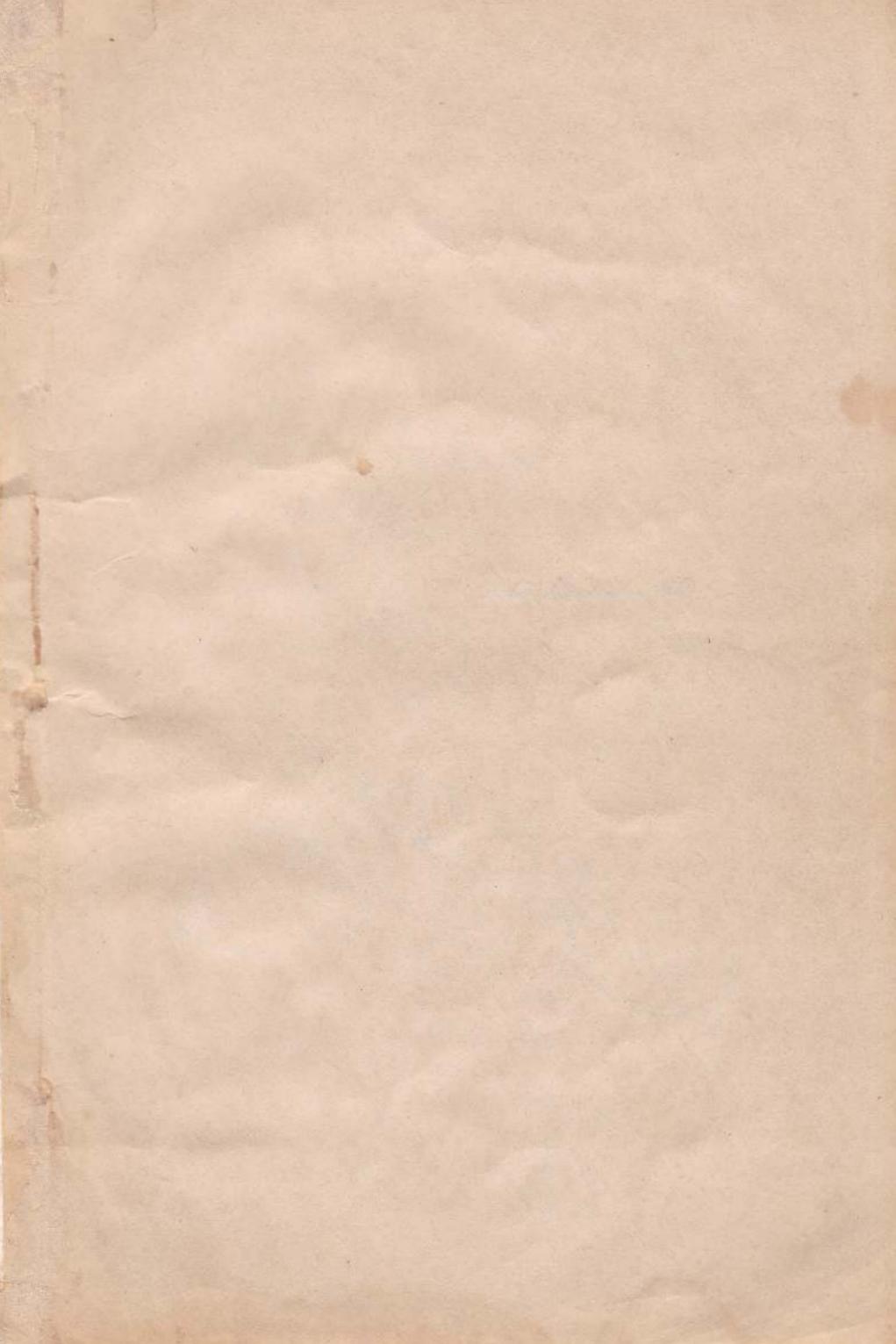
ஒட் செவணபவ தேவா கந்தா (2)
தூ சம்ஹாரா மாயோன் மருகா

(१५)

குன்றிலாடும் குமரோசா
 தண்டபாணி முருகேசா
 தெய்வ சிகாமணியே சண்முக நாதா
 கந்தா சண்முகநாதா மூருகா சண்முக நாதா
 நீலமயில் ரீதுவரும் ஈராறு தோன் முருகா
 சிவனுான குருநாதர் உழை பாலா திறுமுகா

வெள் பாட்டு

தீருமுருகா வேல் வேல் - சண்முகா
 சக்திவேல் வேல் வேல் - செந்தில் வடி
 சிங்கார வேங்கொண்ட தீருமுருகா
 தீருத்தணிகை கோயில் கொண்ட சண்முகா
 மங்காத பழனிமலை யாண்டவா
 மனத்துய தவக்கோலம் கொண்டவா
 ஓங்காரப் பொருள் சூரன்ன வீத்தகா
 ஒல்லினையை மாய்வீக்கும் மருத்துவா
 பாங்கான குற்றாத மனந்துவா
 பாரினைச் சுற்றிவலம் வந்துவா
 மாணிக்க கங்கையில் மஞ்சனம் செய்
 மதுரத் தேன் திணையாவும் பஞ்சனம் செய்
 மாவிட்ட புந்தன்னில் தேர்ஊரும்
 மகாந்தப் புனல் காற்று நுகர்கின்ற
 யாற் ரீட்டும் நல்லூரில் அவைகூட்டும்
 யார் நாடி வந்தாலும் முறைகேட்டும்
 சமுறிசை கதீகாமத்தில் வீந்தைபுரி
 வீளையாட்டும் களியாட்டும் காண்கின்ற
 தீருமுருகா வேல் வேல் - சண்முகா
 சக்திவேல் வேல் வேல் - செந்தில்வடி

நயின் முரீ நாகபூஷணி அம்மன்

“அம்தம ஏங்கள் அம்தமயாம்
அங்கள் மிகுந்த சம்தமயாம்
தெவ்தமயோடு எம்தமத் தாக்க
சிவனார் தந்த அம்தமயாம்”

விலை ரூபா: 30.00